

Bruksela, 9 sierpnia 2018 r.
(OR. en)

11594/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0304 (COD)

PECHE 314

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 577 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego środki ochrony zasobów i jej
egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji
Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku oraz
uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 i rozporządzenie
Rady (WE) nr 1386/2007

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 577 final.

Zał.: COM(2018) 577 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.8.2018
COM(2018) 577 final

2018/0304 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1386/2007

UZASADNIENIE

1. 1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest dokonanie transpozycji do prawa UE środków ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjętych przez Organizację Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO), w której Unia Europejska (UE) jest umawiającą się stroną od 1979 r. NAFO jest regionalną organizacją ds. rybołówstwa (RFMO) odpowiedzialną za zarządzanie zasobami ryb w północno-zachodnim Atlantyku. Środki ochrony zasobów i zarządzania przyjęte przez NAFO mają zastosowanie wyłącznie do obszaru podlegającego regulacji NAFO, pełnego morza, zdefiniowanego jako obszar leżący poza obszarami, na których państwa nadbrzeżne wykonują jurysdykcję rybołówczą. Na 2018 r. UE posiada 35 statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze podlegającym regulacji NAFO. Wszystkie te statki wyładowują połowy w dwóch portach: Vigo i Aveiro.

Wszystkie umawiające się strony NAFO są członkami komisji NAFO. Komisja NAFO przyjmuje środki ochrony zasobów i jej egzekwowania w drodze konsensusu, zgodnie z art. XIII konwencji NAFO (lub, w wyjątkowych przypadkach, większością dwóch trzecich głosów). Przed każdym posiedzeniem komisji NAFO Komisja Europejska w imieniu UE przygotowuje wytyczne negocjacyjne na podstawie pięcioletniego mandatu ustanowionego decyzją Rady i w oparciu o doradztwo naukowe. Zgodnie z mandatem wytyczne te są przedstawiane, omawiane i zatwierdzane w ramach grupy roboczej Rady, a następnie dostosowane tak, aby uwzględniały sytuację w czasie rzeczywistym, podczas spotkań koordynacyjnych z państwami członkowskimi organizowanych w czasie dorocznych posiedzeń NAFO. Podczas dorocznych posiedzeń delegatury UE w NAFO spotykają się Komisja, Rada i przedstawiciele zainteresowanych stron.

Konwencja NAFO stanowi, że środki ochrony przyjęte przez komisję NAFO są wiążące (art. XIV, art. VI ust. 8 i art. VI ust. 9) oraz że umawiające się strony są zobowiązane do ich wdrożenia. Podkreślono w niej obowiązki państwa bandery zgodnie z art. XI ust. 1 lit. a) oraz obowiązki państwa portu zgodnie z art. XII.

Podczas swoich dorocznych posiedzeń komisja NAFO w drodze decyzji przyjmuje nowe środki, o których po posiedzeniu sekretarz wykonawczy NAFO informuje umawiające się strony. Po otrzymaniu informacji Komisja Europejska informuje Radę o przyjęciu nowych środków oraz o planowanej dacie ich wejścia w życie.

Każda z umawiających się stron może wnieść sprzeciw wobec decyzji podjętej przez komisję NAFO. Ma na to 60 dni od daty poinformowania przez sekretarza wykonawczego NAFO o nowych środkach. Wszystkie środki są wiążące, chyba że zgodnie z art. XIV ust. 2 konwencji NAFO zostanie zgłoszony sprzeciw. Sprzeciw może być następnie wycofany przez umawiającą się stronę, po czym środek staje się wiążący. Procedura zgłaszania sprzeciwu podlega również przepisom art. 218 ust. 9 TFUE, ponieważ środki NAFO dotyczące ochrony zasobów i jej egzekwowania mają skutek prawny, to znaczy stają się wiążące dla umawiających się stron. Przed podjęciem decyzji o zgłoszeniu sprzeciwu wobec danego środka Komisja zwraca się do właściwych organów Rady o zatwierdzenie decyzji o zgłoszeniu sprzeciwu.

Art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że UE musi ściśle przestrzegać prawa międzynarodowego. Dotyczy to również zgodności ze środkami NAFO dotyczącymi ochrony zasobów i jej egzekwowania.

Niniejszy wniosek odnosi się do środków przyjętych przez NAFO od 2008 r. oraz do wejścia w życie w dniu 18 maja 2017 r. zmienionej konwencji NAFO.

Choć środki ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjęte przez NAFO skierowane są przede wszystkim do umawiających się stron NAFO, nakładają one również obowiązki na operatorów (np. na kapitana statku). Niniejszy wniosek nie jest objęty programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

Środki ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjęte przez NAFO są corocznie zmieniane. Przegląd historyczny posiedzeń NAFO pokazuje, że zmiany mogą dotyczyć każdej grupy tych środków. Na UE spoczywa obowiązek zapewnienia zgodności z tymi środkami, stanowiącymi międzynarodowe zobowiązania, gdy tylko wejdą one w życie. Celem niniejszego wniosku jest zatem transpozycja najnowszej wersji środków NAFO. Zawarto w nim również mechanizm ułatwiający szybką transpozycję oraz wdrożenie środków NAFO w przyszłości.

Niniejszy wniosek przewiduje przekazanie Komisji uprawnień zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu wprowadzania oczekiwanych częstych zmian do środków. Część środków ochrony zasobów i jej egzekwowania objęta przekazanymi uprawnieniami zawiera przepisy, które zwykle były zmieniane przez umawiające się strony w latach 2008–2017 i które prawdopodobnie zostaną zmienione również w nadchodzących latach. Uprawnienia przekazano zatem w odniesieniu do zasad dotyczących:

- terminów raportowania i przedkładania dokumentów;
- definicji;
- wykazu działań zakazanych dla statków badawczych;
- pewnych ograniczeń połowów i nakładów połowowych;
- obowiązków związanych z zamykaniem łowisk;
- sytuacji, gdy gatunki wymienione w uprawnieniach do połowów mają być sklasyfikowane jako przyłów;
- określonych maksymalnych ilości gatunków sklasyfikowanych jako przyłów, jakie można zatrzymać na burcie;
- pewnych obowiązków mających zastosowanie w przypadku przekroczenia limitów przyłowu w danym zaciągu;
- środków dotyczących połowów rai;
- środków dotyczących połowów krewetki północnej;
- warunków wstępnych rozpoczęcia połowów halibuta niebieskiego;
- współrzędnych geograficznych i przedziałów czasowych zamykania łowisk krewetki północnej;
- środków ochrony rekina, w tym raportowania, zakazu obcinania płetw rekinom na statkach, zatrzymywania na burcie, przeładunku i wyładunku;
- charakterystyki technicznej rozmiaru oczek sieci;
- wykorzystania kratownic sortujących w połowach krewetki północnej;
- odesłań do map istniejących obszarów połowów dennych;
- odesłań do obszarowych ograniczeń połowów dennych;

- przepisów dotyczących napotkania, obowiązków obserwatora skierowanego na statek;
- treści przekazywanych drogą elektroniczną, wykazu ważnych dokumentów pokładowych na statku, planu ładowni;
- dokumentów pokładowych na statku dotyczących umów czarterowych;
- dzienników połowowych i produkcyjnych oraz planów rozmieszczenia i mocowania;
- danych satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS);
- elektronicznego raportowania na temat treści powiadomień;
- obowiązków inspektorów i państw członkowskich dokonujących inspekcji;
- wykazu naruszeń przepisów stanowiących poważne naruszenia;
- obowiązków państw członkowskich bandery i państw członkowskich portu;
- obowiązków kapitana statku rybackiego;
- warunków wejścia do portu i inspekcji dokonywanych przez kraje niebędące umawiającymi się stronami;
- wykazu przyjętych przez państwa członkowskie środków skierowanych przeciwko statkom prowadzącym nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy; oraz
- sprawozdań rocznych.

Terminy składania sprawozdań określone w niniejszym wniosku ustanowiono na podstawie harmonogramu NAFO. Ich celem jest umożliwienie UE terminowego przekazywania sprawozdań sekretariatowi NAFO.

Aby zapewnić spójne i szybkie wdrożenie czysto technicznych środków, takich jak format dokumentu czy współrzędne geograficzne i mapy, rozporządzenie przewiduje bezpośrednie odesłanie do właściwych oficjalnych dokumentów NAFO. Dokumenty te (wraz z wszelkimi zmianami) będą publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L), tak aby można było egzekwować środki wobec osób fizycznych i prawnych w państwach członkowskich. Autonomia UE w podejmowaniu decyzji jest chroniona dzięki temu, że stanowiska UE w NAFO opierają się na mandacie uzgadnianym przez Radę przed posiedzeniami NAFO, a UE ma prawo do zgłoszenia sprzeciwu wobec każdego środka przyjętego przez komisję NAFO, który jest niezgodny z tym mandatem.

Aby zapobiec naruszeniu międzynarodowych zobowiązań UE jako umawiającej się strony, a także aby ułatwić korzystanie z tekstu przez pracowników zajmujących się kontrolą i operatorów, projekt jest zbliżony w strukturze i brzmieniu do środków NAFO.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Środki NAFO dotyczące ochrony zasobów i jej egzekwowania po raz ostatni zostały przetransponowane rozporządzeniem Rady (WE) nr 1386/2007 z dnia 22 października 2007 r. zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 538/2008 z dnia 29 maja 2008 r. i rozporządzeniem Rady (WE) nr 679/2009 z dnia 7 lipca 2009 r.

W ramach środków ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjętych przez NAFO w latach 2008–2017 (tj. po ostatniej głównej transpozycji) zmieniono wcześniej przyjęte środki i ustanowiono nowe (np. środki ochrony i zarządzania dotyczące pewnych gatunków, wymogi dotyczące przyłowów, zasady połowów włokami dennymi w odniesieniu do wrażliwych ekosystemów morskich, procedury inspekcji na morzu i w porcie, wymogi dotyczące statków,

monitoring działalności połowowej oraz dodatkowe środki stosowane przez państwo portu). We wniosku przewidziano przepisy dotyczące istniejących praktyk zawiadamiania sekretarza wykonawczego NAFO o statkach rybackich pod banderą UE przez Komisję i Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa.

Ze względu na przejrzystość, uproszczenie i pewność prawa wskazane jest zatem uchylenie rozporządzenia Rady (WE) nr 1386/2007 w celu uwzględnienia zmian przyjętych od 2008 r., które nie zostały jeszcze objęte prawem Unii. Ze względu na uproszczenie przepisów należy również uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 wprowadzające program odbudowy zasobów halibuta grenlandzkiego w ramach NAFO, a przepisy dotyczące środków NAFO dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania, które odnoszą się w szczególności do halibuta grenlandzkiego, muszą zostać przetransponowane wraz z innymi przepisami dotyczącymi środków NAFO dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania.

Wniosek jest w pełni spójny z częścią VI (polityka zewnętrzna) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), która stanowi, że Unia utrzymuje zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami, opierając działalność połowową UE na współpracy regionalnej w zakresie rybołówstwa i włączając Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa w działania mające na celu przestrzeganie przepisów.

Wniosek uzupełnia rozporządzenie (UE) 2017/2403 dotyczące zarządzania zewnętrznymi flotami, które stanowi, że unijne statki rybackie podlegają wpisaniu na listę upoważnień do połowów w ramach RFMO zgodnie z warunkami i zasadami poszczególnych RFMO i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 dotyczącym nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i przewiduje włączenie wykazu NNN NAFO do wykazu statków NNN UE.

Niniejszy wniosek nie obejmuje uprawnień do połowów przyznawanych UE przez NAFO. Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przyjmowanie środków dotyczących ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczących ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów stanowi prerogatywę Rady.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Nie dotyczy.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 43 ust. 2 TFUE, który dotyczy wyłącznej kompetencji UE zgodnie z art. 3 lit. d) Traktatu. Przepisy ustanowione we wniosku są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zasada pomocniczości nie ma zastosowania, ponieważ wniosek dotyczy zrównoważonej eksploatacji i ochrony żywych zasobów morza oraz zarządzania nimi w ramach wymiaru zewnętrznego wspólnej polityki rybołówstwa.

- **Proporcjonalność**

Celem wniosku jest zapewnienie, aby zobowiązania UE wobec NAFO zostały spełnione bez wykraczania poza zakres konieczny do osiągnięcia tego celu.

- **Wybór instrumentu**

Ponieważ rozporządzenie jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich i wiążące dla nich, jego celem jest pomoc w zapewnieniu jednolitego stosowania proponowanych przepisów w całej UE i stworzenie tym samym równych warunków działania dla wszystkich podmiotów unijnych prowadzących działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji NAFO.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post* / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Celem niniejszego wniosku jest transpozycja i wdrożenie obowiązujących środków NAFO, które są wiążące dla umawiających się stron. Zarówno w okresie poprzedzającym posiedzenia NAFO, na których zalecenia te są przyjmowane, jak i podczas negocjacji prowadzonych na dorocznym posiedzeniu NAFO prowadzone są konsultacje z ekspertami krajowymi oraz przedstawicielami branżowymi z państw UE. Dlatego też nie uznano za konieczne przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat niniejszego rozporządzenia.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza nie określa żadnych nowych aspektów politycznych. Dotyczy ona istniejących zobowiązań międzynarodowych, które są już wiążące dla UE. Nie zaistniała więc potrzeba przeprowadzenia oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale I zawarto przepisy ogólne dotyczące przedmiotu, zakresu stosowania i celów wniosku. Określono w nim także definicje. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do statków UE prowadzących działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji NAFO.

W rozdziale II omówiono środki ochrony i zarządzania, w tym przepisy dotyczące ograniczeń połowowych, zamykania łowisk, przenoszenia kwot i zasad przyłowu. Określono w nim także przepisy dotyczące rozmiaru oczek sieci, oznaczania narzędzi, minimalnej wielkości ryb oraz środków gospodarowania zasobami krewetki północnej, rai, halibuta niebieskiego i rekina.

W rozdziale III określono środki mające na celu ochronę wrażliwych ekosystemów morskich na obszarze podlegającym regulacji NAFO, w tym ograniczenia obszarowe połowów dennych i warunki połowów dennych na nowych obszarach.

W rozdziale IV określono przepisy dotyczące wykazu statków, oznaczania statków i umów czarterowych.

W rozdziale V określono przepisy dotyczące monitorowania i raportowania połowów, znakowania produktów, satelitarnych systemów monitorowania statków oraz przeładunków.

W rozdziale VI zawarto przepisy dotyczące programu obecności obserwatorów, w tym przepisy dotyczące elektronicznego raportowania.

W rozdziale VII określono przepisy dotyczące inspekcji i nadzoru na morzu na obszarze podlegającym regulacji NAFO. Określono w nim przepisy ogólne dotyczące inspekcji i nadzoru, przepisy dotyczące procedury inspekcji i nadzoru oraz dotyczące naruszeń przepisów i poważnych naruszeń przepisów.

W rozdziale VIII zawarto przepisy dotyczące kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, w tym obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do wskazanych portów i punktów kontaktowych, przepisy dotyczące zawiadamiania o wejściu do portu i upoważnień do wyładunku i przeładunku. Określono w nim także obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do inspekcji w porcie.

W rozdziale IX określono przepisy dotyczące statków rybackich z państw niebędących umawiającymi się stronami NAFO, w tym przepisy dotyczące domniemania nielegalnych, nieraportowanych i nieregulowanych (NNN) działań, obserwowania i inspekcji na morzu i w porcie, tymczasowego wykazu statków NNN oraz działań podejmowanych przeciwko statkom wymienionym w wykazie statków NNN.

W rozdziale X zawarto przepisy końcowe dotyczące kwestii takich jak: poufność elektronicznego raportowania i wysyłania wiadomości, procedura składania poprawek, przekazanie uprawnień i zmiany obowiązującego prawodawstwa UE.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1386/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013² celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) W drodze decyzji Rady 98/392/WE³ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, w których to postanowieniach zawarto zasady i przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w prowadzonych na wodach międzynarodowych działaniach służących ochronie stad ryb.
- (3) Unia jest stroną Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku („konwencja NAFO”), zatwierdzonej

¹ Dz.U. C z , s. .

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

³ Decyzja Rady z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3179/78⁴. Zmiany do konwencji NAFO zostały przyjęte w dniu 28 września 2007 r. i zatwierdzone decyzją Rady 2010/717/UE⁵.

- (4) NAFO posiada upoważnienie do przyjmowania prawnie wiążących decyzji dotyczących ochrony zasobów ryb, które podlegają jej kompetencji. Akty te są skierowane przede wszystkim do umawiających się stron NAFO, ale nakładają również obowiązki na operatorów (np. kapitanów statków). Wraz z wejściem w życie środki NAFO dotyczące ochrony zasobów i jej egzekwowania stają się wiążące dla wszystkich umawiających się stron NAFO, a w przypadku Unii należy je włączyć do prawa unijnego w zakresie, w jakim nie są jeszcze objęte prawem Unii.
- (5) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1386/2007⁶ transponowano środki NAFO dotyczące ochrony zasobów i jej egzekwowania do prawa Unii.
- (6) Środki NAFO dotyczące ochrony zasobów i jej egzekwowania były zmieniane podczas każdego dorocznego posiedzenia umawiających się stron NAFO od 2008 r. Te nowe przepisy należy wprowadzić do prawa Unii, w tym przepisy dotyczące środków ochrony pewnych gatunków, ochrony wrażliwych ekosystemów morskich, procedur inspekcji na morzu i w porcie, wymogów dotyczących statków, monitoringu działalności połowowej oraz dodatkowych środków stosowanych przez państwo portu.
- (7) Biorąc pod uwagę fakt, że pewne przepisy dotyczące środków NAFO dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania są częściej zmieniane przez umawiające się strony NAFO i prawdopodobnie będą też zmieniane w przyszłości, w celu szybkiego włączenia do prawa Unii przyszłych zmian środków NAFO dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do następujących aspektów: ograniczeń czasowych sprawozdawczości, terminów składania sprawozdań; definicji; wykazu działań zakazanych dla statków badawczych; pewnych ograniczeń połowowych i ograniczeń nakładu połowowego; obowiązków związanych z zamykaniem łowisk; sytuacji, gdy gatunki wymienione w uprawnieniach do połowów są klasyfikowane jako przyłów; określonych maksymalnych ilości gatunków sklasyfikowanych jako przyłów, jakie można zatrzymać na burcie; pewnych obowiązków w przypadku przekroczenia limitów przyłowu w danym zaciągu; środków dotyczących połowów rai; środków dotyczących połowów krewetki północnej; zmian głębokości połowów i odesłań do stref ograniczonych połowów lub obszarów zamkniętych; procedur dotyczących upoważnionych statków, które posiadają na burcie całkowity połów o masie w relacji pełnej ponad 50 ton pochodzący spoza obszaru podlegającego regulacji i które wchodzi na ten obszar w celu połowu halibuta niebieskiego, warunków wstępnych rozpoczęcia połowu halibuta niebieskiego; geograficznego i czasowego zamykania łowisk krewetki północnej; środków ochrony rekina, w tym sprawozdawczości, zakazu obcinania płetw rekinom na statku oraz ich zatrzymywania na burcie,

⁴ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3179/78 z dnia 28 grudnia 1978 r. dotyczące zawarcia przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 378 z 30.12.1978, s. 1).

⁵ Decyzja Rady 2010/717/UE, Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 321 z 7.12.2010, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1386/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (Dz.U. L 318 z 5.12.2007, s. 1).

przeładunku i wyładunku; charakterystyki technicznej rozmiaru oczek sieci; odesłań do mapy śladu połowowego; oraz odesłań do obszarowych ograniczeń połowów dennych; przepisów dotyczących definicji napotkania gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich oraz obowiązków obserwatora skierowanego na statek; treści przekazywanych drogą elektroniczną, wykazu ważnych dokumentów pokładowych na statku, planów ładowni; dokumentów pokładowych na statku dotyczących umów czarterowych; obowiązków związanych ze stosowaniem dzienników połowowych, dzienników produkcyjnych i planów rozmieszczenia i mocowania, w tym obowiązków sprawozdawczych i dotyczących przekazywania; danych VMS (satelitarnego systemu monitorowania statków); przepisów dotyczących elektronicznego raportowania na temat treści powiadomień; obowiązków kapitana statku rybackiego podczas inspekcji; obowiązków inspektorów i państw członkowskich dokonujących inspekcji; wykazu naruszeń przepisów stanowiących poważne naruszenia; obowiązków państw członkowskich bandery i państw członkowskich portu; obowiązków kapitana statku rybackiego; warunków wejścia do portu i inspekcji dokonywanych przez kraje niebędące umawiającymi się stronami; wykazu środków, które państwa członkowskie mogą podjąć wobec statków wymienionych w wykazie statków NNN oraz rocznych obowiązków sprawozdawczych.

- (8) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa⁷. W szczególności aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (9) Komisja, reprezentując Unię podczas posiedzeń NAFO, co roku uzgadnia szereg czysto technicznych przepisów dotyczących uchwalonych przez środki NAFO dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania, w szczególności w odniesieniu do formatu i treści wymiany informacji, terminologii naukowej czy zamykania obszarów wrażliwych. Te przepisy techniczne i zmiany w nich należy włączać do prawa Unii bez zmian, ponieważ są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, a także w celu zapewnienia ich jednolitego stosowania wśród wszystkich umawiających się stron NAFO i wykonalności wobec osób fizycznych i prawnych. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania odpowiednich przepisów Komisja powinna publikować te środki w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa, Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie, o ile nie przewidziano inaczej, ma zastosowanie do statków rybackich Unii wykorzystywanych lub przeznaczonych do wykorzystania w celach zarobkowej działalności połowowej prowadzonej na zasobach ryb na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO), zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do konwencji⁸.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie bez uszczerbku dla zobowiązań zawartych w istniejących rozporządzeniach w sektorze rybołówstwa, w szczególności w przepisach określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/2403⁹ oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 1005/2008¹⁰.
3. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, statki badawcze Unii nie są ograniczone środkami ochrony i zarządzania dotyczącymi połowu ryb, w szczególności związanymi z rozmiarem oczek sieci, wymiarami ochronnymi oraz obszarami i okresami zamkniętymi dla połowów.

Artykuł 2

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono zasady transpozycji środków NAFO dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania w celu ich jednolitego i skutecznego wprowadzenia w życie w Unii.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „konwencja” oznacza Konwencję o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku z 1979 r., z późniejszymi zmianami;

⁸ Decyzja Rady 2010/717/UE, Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 321 z 7.12.2010, s. 1).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

¹⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- 2) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar, do którego konwencja ma zastosowanie, zgodnie z jej art. IV ust. 1. Obszar objęty konwencją jest podzielony na naukowe i statystyczne podobszary, rejony i podrejony wymienione w załączniku I do konwencji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 3) „obszar podlegający regulacji” oznacza część obszaru objętego konwencją, która znajduje się poza jurysdykcją państwową;
- 4) „zasoby ryb” oznaczają wszystkie ryby, mięczaki i skorupiaki znajdujące się w granicach obszaru objętego konwencją, z wyłączeniem: (i) gatunków osiadłych, w stosunku do których państwa nadbrzeżne mogą wykonywać swoje suwerenne prawa zgodnie z art. 77 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, oraz (ii) stad anadromicznych i katadromicznych oraz gatunków daleko migrujących wymienionych w załączniku I do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, o ile podlegają one zarządzaniu na podstawie innych traktatów międzynarodowych;
- 5) „działalność połowowa” oznacza odławianie bądź przetwarzanie zasobów ryb, wyładunek lub przeładunek zasobów ryb lub produktów z nich uzyskanych, czy też wszelką inną działalność służącą przygotowaniu lub wspomaganiu odłowu zasobów ryb na obszarze podlegającym regulacji, lub z nim związaną, w tym:
 - a) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie, poławianie lub wybieranie zasobów ryb;
 - b) wszelką działalność, której spodziewanym skutkiem, zgodnie z zasadą zdrowego rozsądku, może być zlokalizowanie, połów, wybieranie lub odławianie zasobów ryb w dowolnym celu, oraz
 - c) wszelkie działania na morzu służące wspomaganiu lub przygotowaniu działalności określonej w niniejszej definicji, z wyjątkiem działań w odniesieniu do nagłych wypadków związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem członków załogi lub bezpieczeństwem statku;
- 6) „statek rybacki” oznacza każdy statek Unii, który prowadził lub prowadzi działalność połowową, w tym statki przetwórcze i statki biorące udział w przeładunku lub we wszelkich innych działaniach służących przygotowaniu do działalności połowowej lub związanych z działalnością połowową, bądź w połowach eksperymentalnych lub w zwiadzie rybackim;
- 7) „statek badawczy” oznacza statek, który jest stale wykorzystywany do prowadzenia badań lub który w zwykłych okolicznościach jest wykorzystywany do prowadzenia lub wspomagania działalności połowowej, ale tymczasowo jest wykorzystywany do prowadzenia badań w zakresie rybołówstwa;
- 8) „CEM” (ang. *Conservation and Enforcement Measures*) oznaczają środki ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjęte przez komisję NAFO¹¹;
- 9) „uprawnienia do połowów” oznaczają kwoty połowowe przyznane państwu członkowskiemu w drodze obowiązującego aktu Unii dotyczącego obszaru podlegającego regulacji;
- 10) „EFCA” oznacza Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) 768/2005¹²;

¹¹ Dostępne na stronie <<https://www.nafo.int>>.

- 11) „dzień połowowy” oznacza każdy dzień kalendarzowy lub każdą część dnia kalendarzowego, kiedy statek rybacki przebywa w dowolnym rejonie na obszarze podlegającym regulacji;
- 12) „port” oznacza zarówno terminal przybrzeżny, jak i inne obiekty służące do wyładunku, przeładunku, pakowania, przetwarzania, uzupełniania paliwa lub zapasów;
- 13) „statek kraju niebędącego umawiającą się stroną” oznacza statek uprawniony do pływania pod banderą kraju niebędącego umawiającą się stroną NAFO, niebędącego państwem członkowskim lub statek podejrzewany o to, że nie ma przynależności państwowej;
- 14) „przeładunek” oznacza przeniesienie, ponad burtą, zasobów ryb lub produktów rybołówstwa z jednego statku rybackiego na drugi;
- 15) „włok pelagiczny” oznacza narzędzie ciągnięte zaprojektowane do połowów gatunków pelagicznych, którego żadna część nie jest przeznaczona ani w żadnym momencie wykorzystywana do pracy w zetknięciu z dnem. Narzędzie to nie może posiadać na percie dysków, szpuli, rolek ani innych przymocowanych elementów, które mają kontakt z dnem, ale może mieć przymocowany fartuch włoka;
- 16) „wrażliwe ekosystemy morskie” oznaczają wrażliwe ekosystemy morskie, o których mowa w pkt 42 i 43 międzynarodowych wytycznych FAO dotyczących zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym;
- 17) „ślad połowowy”, znany również jako „istniejące obszary połowów dennych”, oznacza część obszaru podlegającego regulacji, na której w przeszłości prowadzono połowy denne i która jest określona współrzędnymi wskazanymi w tabeli 4 i przedstawiona na rysunku 2 zawartych w CEM;
- 18) „połowy denne” oznaczają działalność, przy której narzędzie połowowe dotyka lub może dotknąć dna morskiego w trakcie normalnego wykonywania operacji połowowych;
- 19) „przetworzone ryby” oznaczają wszelkie organizmy morskie, które po złowieniu zostały zmienione pod względem fizycznym, w tym ryby, które zostały poddane filetowaniu, patroszeniu, pakowaniu, puszkowaniu, mrożeniu, wędzeniu, soleniu, gotowaniu, marynowaniu, suszeniu lub zostały przygotowane w dowolny inny sposób do wprowadzenia do obrotu;
- 20) „denne zwiady rybackie” oznaczają połowy denne prowadzone poza obszarem śladu połowowego lub też na jego obszarze z wprowadzeniem znaczących zmian do sposobu prowadzenia połowów lub technik wykorzystywanych przy połowach;
- 21) „gatunki wskaźnikowe wrażliwych ekosystemów morskich” oznaczają gatunki, które sygnalizują występowanie wrażliwych ekosystemów morskich, jak określono w części VI załącznika I.E do CEM;
- 22) „numer IMO” oznacza siedmiocyfrowy numer przyznawany przez Międzynarodową Organizację Morską;

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

- 23) „inspektor”, o ile nie określono inaczej, oznacza inspektora służb kontroli rybołówstwa należących do umawiających się stron NAFO, który został oddelegowany do wspólnego programu inspekcji i nadzoru, o którym mowa w rozdziale VII;
- 24) „połowy NNN” oznaczają działania opisane w międzynarodowym planie działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania przyjętym przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa;
- 25) „rejs połowowy” statku rybackiego obejmuje czas spędzony na obszarze podlegającym regulacji i trwa do momentu, gdy cały połów z obszaru podlegającego regulacji znajdujący się na burcie zostanie wyładowany lub przeładowany;
- 26) „ośrodek monitorowania rybołówstwa” oznacza położony na lądzie ośrodek monitorowania rybołówstwa należący do państwa członkowskiego bandery;
- 27) „wykaz statków NNN” oznacza wykaz ustanowiony zgodnie z art. 52 i 53 CEM;
- 28) „znaczące niekorzystne oddziaływanie” oznacza znaczące niekorzystne oddziaływanie, o którym mowa w pkt 17–20 międzynarodowych wytycznych FAO dotyczących zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym;
- 29) „element wskaźnikowy wrażliwych ekosystemów morskich” oznacza element wskaźnikowy wrażliwych ekosystemów morskich stanowiący jedną z cech topograficznych, hydrofizycznych i geograficznych, które potencjalnie wspierają wrażliwe ekosystemy morskie, określonych w części VII załącznika I.E do CEM.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI OCHRONY I ZARZĄDZANIA

Artykuł 4

Statki badawcze

1. Jeżeli nie przewidziano inaczej, statki badawcze Unii nie są ograniczone środkami ochrony i zarządzania dotyczącymi połowu ryb na obszarze podlegającym regulacji, w szczególności dotyczącymi rozmiaru oczek sieci, wymiarów ochronnych oraz obszarów i okresów zamkniętych dla połowów.
2. Statek badawczy:
 - a) nie prowadzi działalności połowowej niezgodnej z jego planem badań ani
 - b) nie poławia krewetki północnej w rejonie 3L w ilości przekraczającej przydział danego państwa członkowskiego.
3. Najpóźniej czternaście dni przed rozpoczęciem okresu badań w zakresie rybołówstwa państwo członkowskie bandery:
 - a) informuje Komisję drogą elektroniczną w formacie przewidzianym w załączniku II.C do CEM o wszystkich statkach badawczych uprawnionych do pływania pod jego banderą, które państwo to upoważniło do prowadzenia działalności badawczej na obszarze podlegającym regulacji oraz
 - b) przekazuje Komisji plan badań dla wszystkich statków uprawnionych do pływania pod jego banderą i upoważnionych do prowadzenia działalności badawczej; plan ten

określa cel i miejsce badań, a w przypadku statków tymczasowo zaangażowanych w działalność badawczą również daty, w których dany statek będzie wykorzystywany jako statek badawczy.

4. Państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o zakończeniu działalności badawczej przez każdy statek badawczy.
5. Państwo członkowskie bandery informuje Komisję o wszelkich zmianach planu badań najpóźniej czterdzieści dni przed datą ich wprowadzenia w życie. Na statku badawczym znajduje się rejestr tych zmian.
6. Na statkach zaangażowanych w działalność badawczą przez cały czas znajduje się kopia planu badań w języku angielskim.
7. Komisja przekazuje informacje otrzymane od państwa członkowskiego bandery zgodnie z ust. 3, 4 i 5 sekretarzowi wykonawczemu NAFO nie później niż siedem dni przed rozpoczęciem okresu połowów lub, w przypadku zmian planu badań, nie później niż siedem dni przed datą wejścia w życie wszelkich zmian planu badań.

Artykuł 5

Ograniczenia połowowe i ograniczenia nakładu połowowego

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby do stad określonych w obowiązujących uprawnieniach do połowów miały zastosowanie wszystkie ograniczenia połowowe i ograniczenia nakładu połowowego oraz, o ile nie określono inaczej, aby wszystkie kwoty były wyrażone jako masa w relacji pełnej w tonach metrycznych.
2. W odniesieniu do stad określonych w obowiązujących uprawnieniach do połowów i złowionych na obszarze podlegającym regulacji przez statki uprawnione do pływania pod banderą danego państwa członkowskiego państwo to:
 - a) wprowadza ograniczenia połowowe dla swoich statków, tak aby kwota przyznana temu państwu członkowskiemu zgodnie z obowiązującymi uprawnieniami do połowów nie została przekroczona;
 - b) zapewnia, aby wszystkie gatunki należące do stad wymienionych w obowiązujących uprawnieniach do połowów złowione przez jego statki były odliczone od kwot przyznanych temu państwu członkowskiemu, włączając w to przyłowy karmazyna w rejonie 3M dokonane między szacowaną datą, z którą połowy sięgną 50 % całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) karmazyna w rejonie 3M, a dniem 1 lipca;
 - c) zapewnia, by po szacowanej dacie, z którą połowy sięgną 100 % całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) karmazyna w rejonie 3M, na burcie jego statków nie zatrzymywano już karmazyna z rejonu 3M;
 - d) może poławiać stada, w odniesieniu do których nie otrzymało kwoty zgodnie z obowiązującymi uprawnieniami do połowów, dalej zwanej kwotą „Inne”, jeżeli taka kwota istnieje, a sekretarz wykonawczy NAFO nie poinformował o zamknięciu połowów;
 - e) zgłasza Komisji i EFCA nazwy statków UE, które zamierzają poławiać kwotę „Inne”, co najmniej 48 godzin przed każdym wejściem na obszar podlegający regulacji i co najmniej po 48 godzinach nieobecności na obszarze podlegającym regulacji. Jeżeli to możliwe, zgłoszeniu temu towarzyszy szacowana ilość

planowanych połowów. Zgłoszenie umieszcza się na stronie internetowej monitoringu, kontroli i nadzoru (MCS) NAFO¹³;

- f) ogranicza swoją działalność połowową w odniesieniu do krewetki północnej w rejonie 3M zgodnie z nakładem połowowym określonym w obowiązujących uprawnieniach do połowów na podstawie rozporządzenia.
3. W odniesieniu do dowolnego zaciągu gatunek, który stanowi największy ułamek masowy całkowitego połowu w zaciągu, uznaje się za złowiony w połowach ukierunkowanych na dane stado.

Artykuł 6

Zamykanie łowisk

1. Każde państwo członkowskie:
- a) wprowadza zakaz połowu stad wymienionych w obowiązujących uprawnieniach do połowów na obszarze podlegającym regulacji ważny od dnia, w którym – zgodnie z dostępnymi danymi – zostanie odłowiona całkowita kwota przyznana temu państwu członkowskiemu w odniesieniu do tych stad, włączając w to szacowaną ilość do odłowienia przed zamknięciem łowiska, odrzuty i szacowane nieraportowane połowy dokonane przez wszystkie statki uprawnione do pływania pod banderą tego państwa członkowskiego;
 - b) zapewnia, aby jego statki zaprzestały działalności połowowej, która może skutkować połowem, natychmiast po otrzymaniu powiadomienia od Komisji zgodnie z ust. 3 o tym, że kwota przyznana temu państwu członkowskiemu została w pełni odłowiona. Jeżeli państwo członkowskie może wykazać, że dysponuje jeszcze kwotą przyznaną na dane stado zgodnie z ust. 2, statki tego państwa członkowskiego mogą wznowić połowy tego stada;
 - c) wprowadza zakaz połowów krewetki północnej w rejonie 3M, gdy liczba dni połowowych przyznana temu państwu członkowskiemu zostanie osiągnięta. Liczbę dni połowowych w odniesieniu do każdego statku określa się za pomocą danych VMS o położeniu w rejonie 3M, przy czym każdą część dnia uznaje się za pełny dzień;
 - d) wprowadza zakaz połowów ukierunkowanych na karmazyna w rejonie 3M w okresie od dnia, w którym szacowany łączny zgłoszony połów wyniesie 50 % całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) karmazyna w rejonie 3M, o czym państwo to jest informowane zgodnie z ust. 3, do dnia 1 lipca;
 - e) wprowadza zakaz połowów ukierunkowanych na karmazyna w rejonie 3M ważny od dnia, w którym szacowany łączny zgłoszony połów wyniesie 100 % TAC karmazyna w rejonie 3M, o czym państwo to jest informowane zgodnie z ust. 3;
 - f) niezwłocznie informuje Komisję o dacie zamknięcia łowisk, o którym mowa w lit. a)–e);
 - g) zabrania statkom uprawnionym do pływania pod jego banderą kontynuowania połowów ukierunkowanych na dane stado objęte kwotą „Inne” na obszarze

¹³ <https://mcs.nafo.int/>

podlegającym regulacji po upływie 5 dni od otrzymania powiadomienia od sekretarza wykonawczego NAFO, przekazanego przez Komisję, o tym, że dana kwota „Inne” wkrótce zostanie odłowiona, zgodnie z ust. 3;

- h) zapewnia, aby żaden statek uprawniony do pływania pod jego banderą nie rozpoczął połowów ukierunkowanych na dane stado objęte kwotą „Inne” na obszarze podlegającym regulacji po otrzymaniu powiadomienia od sekretarza wykonawczego NAFO o tym, że dana kwota „Inne” wkrótce zostanie odłowiona, zgodnie z ust. 3;
 - i) po zamknięciu łowiska zgodnie z niniejszym ustępem zapewnia, aby na statkach uprawnionych do pływania pod jego banderą nie zatrzymywano już ryb z danego stada, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.
2. Łowisko, które zostało zamknięte zgodnie z ust. 1, można ponownie otworzyć w ciągu 15 dni od otrzymania powiadomienia od Komisji po uzgodnieniu z sekretarzem wykonawczym NAFO:
- a) jeżeli sekretarz wykonawczy NAFO potwierdzi, że Komisja wykazała, iż z początkowego przydziału pozostała jeszcze kwota do wykorzystania, lub
 - b) jeżeli przenoszenie kwot od innej umawiającej się strony NAFO, zgodnie z upoważnieniami do połowów, spowoduje, że dostępna jest dodatkowa kwota w odniesieniu do konkretnego stada, którego dotyczy zamknięcie.
3. Komisja niezwłocznie informuje państwa członkowskie o dacie zamknięcia, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 7

Przyłów zatrzymywany na burcie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich statki, w tym statki wyczarterowane zgodnie z art. 23, podczas prowadzenia działalności na obszarze podlegającym regulacji ograniczyły do minimum przyłów gatunków ze stada określonego w obowiązujących w poszczególnych państwach uprawnieniach do połowów.
2. Gatunek wymieniony w obowiązujących uprawnieniach do połowów należy sklasyfikować jako przyłów, jeżeli jest połowiony w rejonie, w którym wystąpiła jedna z następujących sytuacji:
- a) danemu państwu członkowskiemu nie przyznano żadnej kwoty dotyczącej tego stada w tym rejonie zgodnie z obowiązującymi uprawnieniami do połowów;
 - b) w odniesieniu do tego konkretnego stada obowiązuje zakaz połowów (moratoria); lub
 - c) po powiadomieniu przez Komisję zgodnie z art. 6 kwota „Inne” w odniesieniu do konkretnego stada została w pełni wykorzystana.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego statki, w tym statki wyczarterowane zgodnie z art. 23, ograniczyły zatrzymywanie na burcie gatunków sklasyfikowanych jako przyłów do maksymalnych ilości określonych poniżej:
- a) w przypadku dorsza atlantyckiego w rejonie 3M, karmazyna w rejonie 3LN oraz szkarłacy w rejonie 3NO: 1 250 kg lub 5 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;

- b) w przypadku dorsza atlantyckiego w rejonie 3NO: 1 000 kg lub 4 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;
 - c) w przypadku wszystkich pozostałych stad wymienionych w uprawnieniach do połowów, jeżeli państwu członkowskiemu nie przyznano żadnej określonej kwoty: 2 500 kg lub 10 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;
 - d) w przypadku gdy obowiązuje zakaz połowów (moratoria) lub gdy w pełni wykorzystano kwotę „Inne” dotyczącą tego stada: 1 250 kg lub 5 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa; oraz
 - e) po wprowadzeniu zakazu połowów ukierunkowanych na karmazyna w rejonie 3M zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. d): 1 250 kg lub 5 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa.
4. Ograniczenia wagowe i procentowe przewidziane w ust. 3 są obliczane dla każdego rejonu jako ułamek masowy każdego stada w całkowitym połowie stad wymienionych w uprawnieniach do połowów, zatrzymanego na burcie w przypadku tego rejonu, w czasie inspekcji, na podstawie danych zapisanych w dzienniku połowowym.
5. Przy obliczaniu poziomów przyłowu ryb dennych, o którym mowa w ust. 3, w całkowitym połowie na burcie nie uwzględnia się połowów krewetki północnej.

Artykuł 8

Przekroczenie limitów przyłowu w danym zaciągu

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego statki:
- a) nie prowadziły połowów ukierunkowanych na gatunki, o których mowa w art. 7 ust. 2;
 - b) w przypadku gdy masa któregośkolwiek gatunku objętego limitami przyłowu w dowolnym zaciągu przekracza wyższą z dwóch wartości określonych w art. 7 ust. 3, z wyjątkiem połowów ukierunkowanych na krewetkę północną, spełniały następujące wymogi:
 - i. niezwłocznie oddaliły się o co najmniej 10 mil morskich od dowolnego miejsca dokonania poprzedniego zaciągu/stawiania na czas kolejnego zaciągu/stawiania;
 - ii. opuściły rejon i nie wracały do niego przez co najmniej 60 godzin, jeżeli po wykonaniu czynności określonych w lit. b) ppkt (i) limity przyłowu określone w art. 7 ust. 3 zostaną ponownie przekroczone po pierwszym zaciągu/stawianiu;
 - iii. przed rozpoczęciem nowych połowów i po upływie co najmniej 60 godzin od opuszczenia rejonu wykonały próbny zaciąg trwający maksymalnie 3 godziny. Jeżeli stada objęte limitami przyłowu stanowią największy ułamek masowy całkowitego połowu w ramach takiego zaciągu, połowu takiego nie uznaje się za połów ukierunkowany na te stada, a dany statek musi niezwłocznie zmienić pozycję zgodnie z lit. b) ppkt (i) oraz (ii); oraz

- iv. odnotowały wszelkie próbne zaciągi dokonane zgodnie z lit. b) i rejestrowały w dzienniku połowowym współrzędne dotyczące początkowej i końcowej pozycji wszelkich dokonanych próbnych zaciągów.
2. W przypadku połowów ukierunkowanych na krewetkę północną oddalenie się, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wtedy, gdy wielkość całkowitego stada ryb dennych wymienionego w obowiązujących uprawnieniach do połowów w dowolnym zaciągu w rejonie 3M przekracza 5 %, a w rejonie 3L przekracza 2,5 %.
3. Jeżeli statek prowadzi połowy ukierunkowane na raje przy użyciu legalnego rozmiaru oczka sieci właściwego dla takich połowów, pierwszy przypadek, w którym w danym zaciągu gatunki objęte limitami przyłówów określonymi w art. 7 ust. 2 stanowią najwyższy ułamek masowy całkowitego połowu, uznaje się za przypadkowy połów, ale statek ten musi się natychmiast oddalić zgodnie z ust. 1.
4. Odsetek przyłowu w dowolnym zaciągu oblicza się jako ułamek masowy każdego stada wymienionego w obowiązujących uprawnieniach do połowów w całym połowie z tego zaciągu.

Artykuł 9

Krewetka północna

1. Do celów niniejszego artykułu przyjmuje się, że rejon 3M obejmuje część rejonu 3L wyznaczoną liniami łączącymi punkty opisane w tabeli 1 i przedstawione na rysunku 1(1) zawartych w CEM.
2. Statek prowadzący połowy krewetki północnej i innych gatunków podczas jednego rejsu przekazuje Komisji sprawozdanie, w którym sygnalizuje zmianę połowów. Liczbę dni połowowych należy odpowiednio obliczyć.
3. Dni połowowych, o których mowa w niniejszym artykule, nie można przenieść na inną umawiającą się stronę NAFO. Dni połowowe przyznane jednej umawiającej się stronie NAFO mogą być wykorzystane przez statek uprawniony do pływania pod banderą innej umawiającej się strony NAFO wyłącznie zgodnie z art. 23.
4. W rejonie 3M żaden statek nie może dokonywać połowów krewetki północnej pomiędzy godziną 00:01 uniwersalnego czasu koordynowanego (czasu UTC) w dniu 1 czerwca a godziną 24:00 czasu UTC w dniu 31 grudnia na obszarze opisanym w tabeli 2 i przedstawionym na rysunku 1(2) zawartych w CEM.
5. Wszystkie połowy krewetki północnej w rejonie 3L są prowadzone na głębokości większej niż 200 m. Połowy na obszarze podlegającym regulacji są ograniczone do obszaru na wschód od linii wyznaczonej przez współrzędne opisane w tabeli 3 i przedstawione na rysunku 1(3) zawartych w CEM.
6. Każdy statek, który prowadził połowy krewetki północnej w rejonie 3L, lub jego przedstawiciele w jego imieniu, z wyprzedzeniem co najmniej 24 godzin przekazuje właściwemu organowi portowemu zawiadomienie o przewidywanym czasie przybycia i szacowanych ilościach krewetki północnej z danego rejonu, które są na statku.

Artykuł 10

Halibut niebieski

1. W odniesieniu do statków o całkowitej długości równej lub większej niż 24 metry prowadzących połowy halibuta niebieskiego w podobzarze 2 i rejonach 3KLMNO zastosowanie mają następujące środki:
 - a) każde państwo członkowskie przydziela należną mu kwotę halibuta niebieskiego swoim upoważnionym statkom;
 - b) upoważniony statek wyładowuje połowy halibuta niebieskiego tylko w wyznaczonym porcie. W tym celu każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden port na swoim terytorium, w którym upoważnione statki mogą wyładowywać halibuta niebieskiego;
 - c) każde państwo członkowskie przesyła Komisji nazwę każdego wyznaczonego do tego celu portu. Wszelkie zmiany w wykazie tych portów są przesyłane w celu zastąpienia poprzedniego wykazu nie później niż dwadzieścia dni przed wejściem tych zmian w życie. Komisja publikuje te informacje na stronie internetowej MCS NAFO;
 - d) najpóźniej 48 godzin przed przewidywanym czasem przybycia do portu upoważniony statek lub przedstawiciel w jego imieniu informuje właściwy organ portowy o przewidywanym czasie przybycia statku, szacowanej ilości halibuta niebieskiego zatrzymanej na burcie i o rejonie lub rejonach, z których te połowy pochodzą;
 - e) każde państwo członkowskie prowadzi inspekcje każdego wyładunku halibuta niebieskiego w swoim porcie, sporządza sprawozdanie z inspekcji w formacie przewidzianym w załączniku IV.C do CEM i wysyła je Komisji z kopią do EFCA, w ciągu 10 dni roboczych od daty zakończenia inspekcji. W sprawozdaniu z kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (PSC-3) wskazuje się i szczegółowo opisuje wszelkie naruszenia przepisów rozporządzenia, które zostały wykryte podczas inspekcji w porcie. Sprawozdanie zawiera wszystkie dostępne istotne informacje o naruszeniach wykrytych na morzu podczas bieżącego rejsu statku rybackiego, którego dotyczy inspekcja. Komisja publikuje te informacje na stronie internetowej MCS NAFO.
2. W odniesieniu do upoważnionych statków, które zatrzymały na burcie ponad 50 ton masy w relacji pełnej całkowitego połowu spoza obszaru podlegającego regulacji i które wpływają na obszar podlegający regulacji w celu prowadzenia połowów halibuta niebieskiego, zastosowanie mają następujące procedury:
 - a) najpóźniej 72 godziny przed wplynięciem statku na obszar podlegający regulacji kapitan statku zawiadamia sekretarza wykonawczego NAFO za pomocą poczty elektronicznej lub faksu o wielkości połowu na burcie, szerokości i długości geograficznej miejsca, w którym kapitan zamierza rozpocząć połowy, oraz o przewidywanym czasie przybycia we wskazane miejsce, a także przekazuje informacje dotyczące możliwości kontaktu ze statkiem rybackim (np. za pomocą radia, telefonu satelitarnego czy poczty elektronicznej);
 - b) statek inspekcyjny, który zamierza dokonać inspekcji statku rybackiego, zanim ten rozpocznie połowy halibuta niebieskiego, przekazuje temu statkowi rybackiemu oraz sekretarzowi wykonawczemu NAFO informacje dotyczące współrzędnych

wyznaczonego miejsca inspekcji, które nie znajduje się dalej niż 60 mil morskich od miejsca, w którym kapitan planuje rozpocząć działalność połowową, a także odpowiednio informuje inne statki inspekcyjne, które mogą prowadzić operacje na obszarze podlegającym regulacji;

- c) statek rybacki, który został poinformowany zgodnie z lit. b), kieruje się na wyznaczone miejsce inspekcji;
- d) statek rybacki nie może rozpocząć połowów przed inspekcją zgodnie z niniejszym artykułem, chyba że:
 - i. nie otrzyma żadnego powiadomienia w ciągu 72 godzin od złożenia zawiadomienia zgodnie z ust. 2 lit. a); lub
 - ii. statek inspekcyjny nie rozpoczął planowanej inspekcji w ciągu 3 godzin od przybycia na wyznaczone miejsce inspekcji.
3. Zakazuje się wyładunków halibuta niebieskiego ze statków krajów niebędących umawiającą się stroną, które to statki prowadziły działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji.

Artykuł 11

Kalamarnica

Żaden statek nie może dokonywać połowów kalamarnicy w okresie od godziny 00:01 czasu UTC w dniu 1 stycznia do godziny 24:00 czasu UTC w dniu 30 czerwca w podobszarach 3 i 4.

Artykuł 12

Ochrona rekinów i zarządzanie ich zasobami

1. Państwa członkowskie:
 - a) zgłaszają wszystkie połowy rekinów, w tym dostępne dane historyczne, zgodnie z procedurami raportowania połowu i nakładu połowowego określonymi w art. 25;
 - b) zakazują odcinania płetw rekinom na statkach;
 - c) zakazują zatrzymywania na burcie, przeładowywania i wyładowywania płetw rekina całkowicie odciętych od tuszy.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1, oraz aby ułatwić składowanie na statku, płetwy rekinów mogą być częściowo podcięte i złożone płasko na tuszy.
3. Żaden statek rybacki nie zatrzymuje na burcie, nie przeładowuje ani nie wyładowuje płetw pozyskanych z naruszeniem niniejszych przepisów.
4. W przypadku połowów, które nie są ukierunkowane na rekina, każde państwo członkowskie zachęca każdy statek uprawniony do pływania pod jego banderą do uwalniania żywych rekinów (zwłaszcza młodych), które nie są przeznaczone do wykorzystania jako żywność lub na własne potrzeby.
5. W miarę możliwości państwa członkowskie:

- a) podejmują badania, aby określić metody zwiększenia selektywności narzędzi połowowych w celu ochrony rekinów;
 - b) prowadzą badania dotyczące kluczowych parametrów biologicznych i ekologicznych, historii życia, charakterystyki behawioralnej i tras wędrówek, jak również dotyczące określenia potencjalnego mapowania najważniejszych gatunków rekina oraz ich obszarów rozrodu i obszarów dojrzewania narybku.
6. Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki tych badań, a ta przekazuje je sekretariatowi NAFO.

Artykuł 13

Rozmiary oczek sieci

1. Do celów niniejszego artykułu rozmiar oczka sieci jest mierzony zgodnie z załącznikiem III.A do CEM.
2. Żaden statek posiadający sieć o oczkach, których rozmiar jest mniejszy niż poniższe rozmiary dla poszczególnych gatunków, nie może prowadzić połowów:
 - a) 40 mm w przypadku krewetki północnej i krewetki (PRA);
 - b) 60 mm w przypadku kalmara illeksa (SQI);
 - c) 280 mm w worku włoka i 220 mm we wszystkich pozostałych częściach włoka w przypadku rai (SKA);
 - d) 130 mm w przypadku wszystkich innych ryb dennych, zgodnie z załącznikiem I.C do CEM;
 - e) 100 mm w przypadku pelagicznych karmazynów mentela (REB) w podobszarze 2 oraz w rejonach 1F i 3K oraz
 - f) 90 mm w przypadku karmazyna (RED) w połowach z wykorzystaniem włoków pelagicznych w rejonach 3O, 3M i 3LN.
3. Statek prowadzący połowy gatunków, o których mowa w ust. 2, i posiadający sieci o rozmiarze oczek mniejszym niż określony w tymże ustępie, zapewnia, aby takie sieci były solidnie przymocowane i zasztauowane w sposób wykluczający możliwość ich natychmiastowego użycia podczas tych połowów.
4. Statek prowadzący połów ukierunkowany na gatunki inne niż gatunki określone w ust. 2 może jednak łowić gatunki podlegające regulacji przy użyciu sieci o rozmiarze oczek mniejszym niż określony w ust. 2, pod warunkiem że spełnione są wymogi dotyczące przyłowów zawarte w art. 7 ust. 3.

Artykuł 14

Stosowanie dodatkowego uzbrojenia i oznaczanie narzędzi

1. We włokach można stosować liny wzmacniające, stropy dzieleniowe i splawiki worka włokowego, o ile to dodatkowe uzbrojenie w żaden sposób nie wpływa na zmniejszenie rozmiaru oczek ani nie blokuje światła oczek.

2. Żaden statek nie może stosować elementów ani urządzeń, które blokują oczka lub ograniczają ich rozmiar. Statki mogą jednak przymocowywać urządzenia opisane w załączniku III.B do CEM – „Dozwolone górne fartuchy włoka / łańcuchy przegubowe włoków krewetkowych” – do górnej części worka włoka w taki sposób, aby nie blokowały oczek sieci worka włoka, w tym oczek ewentualnych przedłużaczy. Do dolnej części worka włoka można przymocować płótno, tkaninę sieciową lub inny materiał jedynie w takim stopniu, jaki jest niezbędny do zminimalizowania uszkodzeń worka włoka lub zapobiegania im.
3. Statki prowadzące połowy krewetki północnej w rejonach 3L lub 3M stosują kratownice sortujące lub kratownice o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 22 mm. Statki prowadzące połowy krewetki północnej w rejonie 3L są ponadto wyposażone w łańcuchy przegubowe o długości co najmniej 72 cm, mierzone zgodnie z załącznikiem III.B do CEM.
4. W przypadku połowów na zamkniętych obszarach gór podwodnych określonych w art. 18 ust. 1 dozwolone są jedynie włoki pelagiczne.
5. Żaden statek rybacki:
 - a) nie może stosować narzędzi, które nie są oznaczone zgodnie z powszechnie przyjętymi normami międzynarodowymi, w szczególności z Konwencją o prowadzeniu działań połowowych na północnym Oceanie Atlantyckim (ang. Convention on Conduct of Fishing Operations in the North Atlantic), ani
 - b) nie może rozmieszczać boi znakowych ani podobnych obiektów, które unoszą się na powierzchni wody i służą do wskazywania położenia narzędzi połowowych, bez numeru rejestracyjnego statku.

Artykuł 15

Utracone lub porzucone narzędzia połowowe, wylawianie narzędzi połowowych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby:
 - a) na statkach prowadzących połowy na obszarze podlegającym regulacji, uprawnionych do pływania pod banderą danego państwa, znajdował się sprzęt do wylawiania utraconych narzędzi;
 - b) kapitan statku, który utracił narzędzie lub jego część, jak najszybciej podjął wszelkie zasadne wysiłki w celu jego wyłowienia oraz
 - c) żaden kapitan nie porzucał umyślnie narzędzi połowowych, z wyjątkiem sytuacji uzasadnionych względami bezpieczeństwa.
2. Jeżeli utraconych narzędzi nie można wyłowić, kapitan statku w ciągu 24 godzin przekazuje państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:
 - a) nazwę i sygnał wywoławczy statku;
 - b) rodzaj utraconych narzędzi;
 - c) ilość utraconych narzędzi;
 - d) godzinę utraty narzędzi;
 - e) miejsce utraty narzędzi oraz
 - f) środki podjęte przez statek w celu wyłowienia utraconych narzędzi.

3. Po wyłowieniu utraconych narzędzi kapitan statku w ciągu 24 godzin przekazuje państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:
 - a) nazwę i sygnał wywoławczy statku, który wyłowił narzędzia;
 - b) nazwę i sygnał wywoławczy statku, który utracił narzędzia (jeżeli są znane);
 - c) rodzaj wyłowionych narzędzi;
 - d) ilość wyłowionych narzędzi;
 - e) godzinę wyłowienia narzędzi oraz
 - f) miejsce wyłowienia narzędzi.
4. Państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, a ta przekazuje je sekretarzowi wykonawczemu NAFO.

Artykuł 16

Wymogi dotyczące minimalnego rozmiaru ryb

1. Żaden statek nie zatrzymuje na burcie ryb mniejszych niż minimalny rozmiar ustanowiony zgodnie z załącznikiem I.D do CEM; takie ryby są niezwłocznie wrzucane do morza.
2. Przetworzone ryby, których długość jest mniejsza niż określono dla danego gatunku w załączniku I.D do CEM, uznaje się za pochodzące z ryb mniejszych niż minimalny rozmiar ryb określony dla danego gatunku.
3. W przypadku gdy liczba ryb niewymiarowych w pojedynczym zaciągu przekroczy 10 % całkowitej liczby ryb w tym zaciągu, statek podczas swojego kolejnego zaciągu zachowuje odległość minimum 5 mil morskich od każdego miejsca poprzedniego zaciągu.

ROZDZIAŁ III OCHRONA WRAŻLIWYCH EKOSYSTEMÓW MORSKICH PRZED POŁOWAMI DENNYMI NA OBSZARZE PODLEGAJĄCYM REGULACJI

Artykuł 17

Mapa śladu połowowego (istniejące obszary połowów dennych)

Na mapie istniejących obszarów połowów dennych dokonywanych na obszarze podlegającym regulacji, przedstawionej na rysunku 2 zawartym w CEM, granicę tych obszarów po stronie zachodniej wyznacza granica wyłącznej strefy ekonomicznej Kanady, a po stronie wschodniej wyznaczają ją współrzędne przedstawione w tabeli 4 zawartej w CEM.

Artykuł 18

Obszarowe ograniczenia połowów dennych

1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na żadnym z obszarów przedstawionych na rysunku 3 zawartym w CEM i określonych poprzez połączenie – w kolejności numerycznej i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 5 zawartej w CEM.

2. Do dnia 31 grudnia 2020 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na obszarze rejonu 3O przedstawionym na rysunku 4 zawartym w CEM i określonym poprzez połączenie – w porządku liczbowym i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 6 zawartej w CEM.
3. Do dnia 31 grudnia 2020 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na obszarach 1–13 przedstawionych na rysunku 5 zawartym w CEM i określonych poprzez połączenie – w porządku liczbowym i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 7 zawartej w CEM.
4. Do dnia 31 grudnia 2018 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na obszarze 14 przedstawionym na rysunku 5 zawartym w CEM i określonym poprzez połączenie – w porządku liczbowym i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 7 zawartej w CEM.

Artykuł 19

Denne zwiady rybackie

1. Denne zwiady rybackie są poprzedzone zwiadami prowadzonymi zgodnie z protokołem zwiadów rybackich określonym w załączniku I.E do CEM.
2. Do celów ewaluacji państwa członkowskie, których statki zamierzają rozpocząć denne zwiady rybackie:
 - a) przekazują Komisji powiadomienie o zamiarze prowadzenia dennych zwiadów rybackich zgodnie z załącznikiem I.E do CEM, wraz z oceną wymaganą na podstawie art. 20 ust. 1;
 - b) nakładają wymóg, aby statki uprawnione do pływania pod ich banderą rozpoczęły denne zwiady rybackie dopiero po zatwierdzeniu ich zgodności z przyjętymi przez komisję NAFO środkami ochrony i zarządzania mającymi na celu zapobieganie znaczącemu niekorzystnemu oddziaływaniu zwiadów rybackich na wrażliwe ekosystemy morskie;
 - c) zapewniają, aby na czas prowadzenia dennych zwiadów rybackich na statkach tych przebywał obserwator posiadający odpowiednią wiedzę naukową oraz
 - d) przedstawiają Komisji sprawozdanie z rejsu w odniesieniu do dennych zwiadów rybackich, zgodnie z załącznikiem I.E do CEM, w ciągu 2 miesięcy od daty zakończenia dennych zwiadów rybackich.

Artykuł 20

Ocena wstępna proponowanych dennych zwiadów rybackich

1. Każde państwo członkowskie, które zamierza uczestniczyć w dennych zwiadach rybackich, na poparcie swojego wniosku przedkłada ocenę wstępną znanego i przewidywanego oddziaływania połowów dennych, które będą prowadzone przez statki uprawnione do pływania pod jego banderą, na wrażliwe ekosystemy morskie.
2. Ocena wstępna, o której mowa w ust. 1, musi:
 - a) zostać przesłana Komisji nie później niż tydzień przed rozpoczęciem czerwcowego posiedzenia rady naukowej NAFO;
 - b) uwzględnić elementy wymienione w załączniku I.E do CEM.

Artykuł 21

Napotkanie gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich

1. Napotkanie gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich jest zdefiniowane jako połów na określony zestaw narzędzi (np. włók ciągniony, takle lub sieci skrzelowe) w ilości większej niż 7 kg piórowki lub 60 kg innego żywego koralu lub 300 kg gąbek.
2. Każde państwo członkowskie wymaga, aby kapitanowie statków uprawnionych do pływania pod jego banderą i prowadzących połowy denne na obszarze podlegającym regulacji dokonywali oceny ilościowej gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich w przypadku napotkania podczas operacji połowowych elementów, które świadczą o obecności gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich, zgodnie z załącznikiem I.E do CEM.
3. Jeżeli ilość gatunków wskaźnikowych wrażliwych systemów morskich złowionych w trakcie operacji połowowych, o których mowa w ust. 2 (takich jak zaciąg włoka lub stawianie sieci skrzelowych lub takli), przekracza progi określone w ust. 1, kapitan statku:
 - a) niezwłocznie składa sprawozdanie właściwemu organowi państwa bandery będącego umawiającą się stroną, zawierające pozycję wskazaną przez statek, wyznaczoną przez koniec zestawu ciągnionego lub stacjonarnego, lub inną pozycję najbliższą dokładnego położenia napotkanego wrażliwego ekosystemu morskiego, a także zawierające informacje o napotkanym gatunku wskaźnikowym wrażliwych ekosystemów morskich i jego ilości (kg); oraz
 - b) przerywa połowy i oddala się o co najmniej 2 mile morskie, licząc od końca zestawu ciągnionego/stacjonarnego, w kierunku miejsca, gdzie możliwość napotkania kolejnego wrażliwego ekosystemu morskiego jest najmniej prawdopodobna. W tym celu kapitan dokonuje możliwie najlepszej oceny sytuacji w oparciu o wszystkie dostępne źródła informacji.
4. Każde państwo członkowskie wymaga, aby obserwator posiadający odpowiednią wiedzę naukową, skierowany zgodnie z art. 19 ust. 2 lit. c) na obszary znajdujące się poza śladem połowowym:
 - a) klasyfikował koralce, gąbki i inne organizmy do najniższego możliwego poziomu taksonomicznego za pomocą formularza danych zwiadów rybackich zawartego w załączniku I.E do CEM oraz
 - b) przekazywał wyniki tej klasyfikacji kapitanowi statku w celu ułatwienia oceny ilościowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
5. Każde państwo członkowskie:
 - a) niezwłocznie przekazuje Komisji sprawozdanie w sprawie napotkania złożone przez kapitana, jeżeli ilość gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich złowionych w trakcie operacji połowowych (takich jak zaciąg włoka, zestawu ciągnionego lub stacjonarnego, lub stawianie sieci skrzelowych lub takli) przekracza progi określone w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) niezwłocznie wydaje ostrzeżenie o napotkaniu wszystkim statkom rybackim uprawnionym do pływania pod jego banderą oraz

- c) po otrzymaniu zawiadomienia od Komisji, w miarę możliwości, wprowadza tymczasowe zamknięcia obszaru w promieniu dwóch mil od pozycji zgłoszonego napotkania wrażliwych ekosystemów morskich poza śladem połowowym. Po otrzymaniu zawiadomienia od NAFO Komisja może ponownie otworzyć tymczasowo zamknięte obszary.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI DOTYCZĄCE STATKÓW I CZARTEROWANIE

Artykuł 22

Wymogi dotyczące statków

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną następujące informacje:
 - a) wykaz statków uprawnionych do pływania pod jego banderą, które dane państwo może upoważnić do prowadzenia działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, zwanych dalej „statkami zgłoszonymi”, w formacie przewidzianym w załączniku II.C1 do CEM;
 - b) okresowo informacje o wszelkich statkach usuniętych z wykazu statków zgłoszonych, niezwłocznie, w formacie przewidzianym w załączniku II.C2 do CEM.
2. Żaden statek rybacki nie może prowadzić działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, chyba że:
 - a) jest wymieniony w wykazie jako statek zgłoszony oraz
 - b) kwalifikujące się statki uzyskały numer IMO.
3. Żadne państwo członkowskie nie może:
 - a) udzielić statkowi uprawnionemu do pływania pod jego banderą zezwolenia na prowadzenie działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, chyba że statek ten został przez dane państwo do tego upoważniony ani
 - b) upoważnić statku rybackiego uprawnionego do pływania pod jego banderą do prowadzenia działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, chyba że państwo to jest w stanie skutecznie pełnić swoje obowiązki państwa bandery w odniesieniu do danego statku.
4. Każde państwo członkowskie zarządza liczbą upoważnionych statków rybackich oraz ich nakładami połowowymi w taki sposób, aby należycie uwzględnić uprawnienia do połowów przyznane temu państwu członkowskiemu na obszarze podlegającym regulacji.
5. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji w formie elektronicznej:
 - a) indywidualne upoważnienie dla każdego statku z wykazu statków zgłoszonych, który państwo to upoważniło do prowadzenia działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, zwanego dalej „statkiem upoważnionym”, w formacie określonym w załączniku II.C3 do CEM, nie później niż 20 dni przed rozpoczęciem działalności połowowej w danym roku kalendarzowym.

W każdym upoważnieniu określa się w szczególności początkową i końcową datę

jego ważności oraz gatunki, których połowy ukierunkowane są dozwolone, chyba że są one zwolnione zgodnie z załącznikiem II.C3 do CEM. Jeżeli statek zamierza dokonywać połowów gatunków podlegających regulacji, o których mowa w uprawnieniach do połowów, określenie to dotyczy danego stada, przy czym gatunek podlegający regulacji jest powiązany z obszarem, którego te połowy dotyczą;

- b) zawieszenie upoważnienia, w formacie przewidzianym w załączniku II.C4 do CEM, niezwłocznie w przypadku cofnięcia danego upoważnienia lub wprowadzenia zmian do jego treści, jeżeli cofnięcie lub zmiany mają miejsce w okresie jego ważności;
 - c) wznowienie zawieszonych upoważnienia, przekazane zgodnie z procedurą opisaną w lit. a).
6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby okres ważności upoważnienia pokrywał się z okresem poświadczenia w odniesieniu do planu ładowni, o którym mowa w ust. 10 i 11.
7. Każdy statek rybacki nosi oznaczenia, które mogą być łatwo zidentyfikowane zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami, takimi jak standardowe specyfikacje FAO dotyczące oznakowania i identyfikacji statków rybackich.
8. Żaden statek rybacki nie może prowadzić działalności na obszarze podlegającym regulacji, jeżeli nie znajdują się na nim ważne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery, określające co najmniej następujące szczegółowe dane dotyczące statku:
- a) jego nazwę, jeśli taka istnieje;
 - b) literę(-y) portu lub okręgu, w którym statek jest zarejestrowany, jeśli taka istnieje;
 - c) jego numer(-y) rejestracyjny(-e);
 - d) numer IMO;
 - e) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy, jeśli taki istnieje;
 - f) imię i nazwisko oraz adres właściciela(-i) i w odpowiednim przypadku osób czarterujących;
 - g) długość całkowitą;
 - h) moc silnika;
 - i) plan ładowni, o którym mowa w ust. 10, oraz
 - j) szacowaną pojemność zamrażania lub certyfikację układu chłodniczego.
9. Żaden statek rybacki nie może prowadzić działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, jeżeli nie znajduje się na nim dokładny i aktualny plan ładowni, poświadczony przez właściwy organ lub uznany przez jego państwo członkowskie bandery.
10. Plan ładowni:
- a) jest sporządzony w formie szkicu lub opisu miejsca przechowywania ryb z uwzględnieniem pojemności składowej każdego miejsca przechowywania ryb w metrach sześciennych; szkic ten powinien zawierać przekrój podłużny statku, w tym plan każdego pokładu, na którym znajduje się miejsce przechowywania ryb, a także miejsca, w których znajdują się zamrażarki;

- b) wskazuje w szczególności położenie wszystkich drzwi, luków i wszelkich innych punktów dostępu do każdego z miejsc przechowywania ryb, z uwzględnieniem grodzi;
 - c) wskazuje podstawowe wymiary zbiorników na ryby (zbiorników ze schłodzoną wodą morską) oraz w przypadku każdego z nich kalibrację w metrach sześciennych na odcinkach co 10 cm; oraz
 - d) zawiera wyraźnie określoną rzeczywistą skalę szkicu.
11. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby plany ładowni jego statków upoważnionych były co dwa lata poświadczane przez właściwy organ.

Artykuł 23

Umowy czarterowe

1. Do celów niniejszego rozdziału „czarterująca umawiająca się strona” oznacza umawiającą się stronę, której przyznano przydział zgodnie z załącznikiem I.A i załącznikiem I.B do CEM, lub państwo członkowskie, któremu przyznano uprawnienia do połowów, a „państwo członkowskie bandery” oznacza państwo członkowskie, w którym czarterowany statek jest zarejestrowany.
2. Całość lub część przydziału połowowego przyznanego czarterującej umawiającej się stronie NAFO może zostać odłowiona z wykorzystaniem wyczarterowanego statku upoważnionego („statek wyczarterowany”) uprawnionego do pływania pod banderą państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) państwo członkowskie wyraziło pisemną zgodę na zawarcie umowy czarterowej;
 - b) umowa czarterowa jest ograniczona do jednego statku rybackiego przypadającego na państwo członkowskie w danym roku kalendarzowym;
 - c) czas trwania operacji połowowych zgodnie z umową czarterową nie przekracza w sumie sześciu miesięcy w danym roku kalendarzowym oraz
 - d) statek wyczarterowany nie został wcześniej uznany za statek prowadzący połowy NNN.
3. Cały połów i przyłów dokonany przez statek wyczarterowany zgodnie z umową czarterową jest przypisany czarterującej umawiającej się stronie NAFO.
4. Państwo członkowskie bandery nie może upoważnić statku wyczarterowanego, który prowadzi operacje połowowe zgodnie z umową czarterową, do jednoczesnego poławiania jakiegokolwiek części przydziału tego państwa członkowskiego bandery lub jednoczesnego poławiania na podstawie innych ustaleń czarterowych.
5. Nie można dokonywać przeładunku na morzu bez uzyskania uprzedniej zgody czarterującej umawiającej się strony NAFO, która zapewnia, aby dokonanie takiego przeładunku odbywało się pod nadzorem obserwatora obecnego na statku.
6. Przed rozpoczęciem obowiązywania umowy czarterowej państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji na piśmie swoją zgodę na umowę czarterową.
7. Państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji następujące zdarzenia niezwłocznie po ich wystąpieniu:
 - a) rozpoczęcie operacji połowowych zgodnie z umową czarterową;

- b) zawieszenie operacji połowowych zgodnie z umową czarterową;
 - c) ponowne podjęcie uprzednio zawieszonych operacji połowowych zgodnie z umową czarterową;
 - d) zakończenie operacji połowowych zgodnie z umową czarterową.
8. Państwo członkowskie bandery prowadzi osobny zapis danych dotyczących połowów i przyłów dokonywanych podczas operacji połowowych zgodnie z każdym czarterem statku uprawnionego do pływania pod jego banderą i zgłasza je czarterującej umawiającej się stronie NAFO i Komisji.
9. Na statku wyczarterowanym przechowywane są stale kopie dokumentów poświadczających następujące informacje:
- a) nazwa, rejestracja państwa bandery, numer IMO i państwo bandery statku;
 - b) wcześniejsze nazwy i państwa bandery statku, jeżeli takie istnieją;
 - c) imię i nazwisko oraz adres właściciela(-i) oraz operatorów statku;
 - d) kopia umowy czarterowej i wszelkich upoważnień do połowów lub licencji, które czarterująca umawiająca się strona wydała statkowi wyczarterowanemu, oraz
 - e) przydział przyznany danemu statkowi.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE POŁOWÓW

Artykuł 24

Wymogi dotyczące znakowania produktów

1. Po przetworzeniu wszystkie gatunki złowione na obszarze podlegającym regulacji są znakowane w taki sposób, aby można było odczytać każdą nazwę gatunku oraz kategorię produktu. Oznakowanie wszystkich gatunków musi zawierać następujące dane:
- a) nazwa statku łowczego;
 - b) kod alfa-3 dla każdego gatunku wymienionego w załączniku I.C do CEM;
 - c) w przypadku krewetki północnej – data złowienia;
 - d) obszar podlegający regulacji i rejon, w których dokonano połowu, oraz
 - e) kod postaci produktu zgodnie z wykazem w załączniku II.K do CEM.
2. Oznakowanie jest trwale umieszczone, naniesione w formie stempla lub zapisane na opakowaniu podczas sztauowania, a jego wielkość umożliwia odczytanie danych przez inspektorów w normalnym trybie wykonywania ich obowiązków.
3. Oznakowanie nanosi się tuszem w kolorze kontrastującym z tłem.
4. Każde opakowanie zawiera jedynie:
- a) jedną kategorię postaci produktu;
 - b) jeden rejon połowów;
 - c) jedną datę połowu (w przypadku krewetki północnej) oraz

- d) jeden gatunek.

Artykuł 25

Monitorowanie połowów

1. Do celów monitorowania połowów każdy statek rybacki prowadzi dziennik połowowy, dziennik produkcyjny oraz plan rozmieszczenia i mocowania, w których odnotowuje się działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji.
2. Każdy statek rybacki prowadzi dziennik połowowy, który jest przechowywany na statku przez co najmniej 12 miesięcy i w którym zgodnie z załącznikiem II.A do CEM:
 - a) dokładnie odnotowuje się połowy z każdego zaciągu/stawiania w odniesieniu do najmniejszego obszaru geograficznego, dla którego przydzielono kwotę;
 - b) określa się rozporządzenie połowem z każdego zaciągu/stawiania z uwzględnieniem ilości (w kg masy w relacji pełnej) każdego stada zatrzymywanej na burcie, odrzuconej, wyładowanej czy przeladowanej podczas bieżących rejsów połowowych.
3. Każdy statek rybacki prowadzi dziennik produkcyjny, który jest przechowywany na statku przez co najmniej 12 miesięcy i w którym:
 - a) odnotowuje się dzienną całkowitą produkcję dla każdego gatunku i rodzaju produktu w kg za poprzedni dzień od godziny 00:01 czasu UTC do godziny 24:00 czasu UTC;
 - b) odnotowuje się produkcję dla każdego gatunku i rodzaju produktu w odniesieniu do najmniejszego obszaru geograficznego, dla którego przydzielono kwotę;
 - c) prowadzi się wykaz współczynników przeliczeniowych wykorzystanych do przekształcenia masy produkcyjnej każdego rodzaju produktu na masę w relacji pełnej przy zapisywaniu jej w dzienniku połowowym;
 - d) oznacza się każdy wpis zgodnie z art. 24.
4. Każdy statek rybacki, z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa i odpowiedzialności nawigacyjnej kapitana statku, powinien sztauować cały połów dokonany na obszarze podlegającym regulacji oddzielnie od całego połowu dokonanego poza obszarem podlegającym regulacji, a także zapewnia, aby połowy te były wyraźnie od siebie oddzielone za pomocą tworzywa sztucznego, sklejki lub tkaniny sieciowej.
5. Każdy statek rybacki prowadzi plan rozmieszczenia i mocowania, w którym:
 - a) wyraźnie określa się położenie i ilość (wyrażoną jako masa produktu w kg) każdego gatunku przechowywanego w każdej ładowni;
 - b) określa się miejsce przechowywania w każdej ładowni krewetki północnej złowionej w rejonie 3L i rejonie 3M, z uwzględnieniem ilości krewetki północnej w kg w podziale według rejonu pochodzenia;
 - c) codziennie wprowadza się dane z dnia poprzedniego, liczonego od godziny 00:01 czasu UTC do godziny 24:00 czasu UTC, oraz
 - d) jest przechowywany na statku, dopóki statek nie zostanie całkowicie rozładowany.

6. Każdy statek rybacki, zgodnie z formatem i treścią przewidzianą dla każdego rodzaju raportu w załączniku II.D i załączniku II.F do CEM, przesyła drogą elektroniczną do swojego ośrodka monitorowania rybołówstwa raporty dotyczące:
 - a) połowów w momencie wejścia (COE): wielkości połowów na burcie, w podziale na gatunki, w momencie wejścia na obszar podlegający regulacji, przekazywane co najmniej sześć godzin przed wejściem statku;
 - b) połowów w momencie wyjścia (COX): wielkości połowów na burcie, w podziale na gatunki, w momencie wyjścia z obszaru podlegającego regulacji, przekazywane co najmniej sześć godzin przed wyjściem statku;
 - c) połowów (CAT): wielkości połowów zatrzymanych i wielkości odrzutów w podziale na gatunki, za dzień poprzedzający sporządzenie sprawozdania, w podziale na rejony (w tym połowy o wyniku zerowym), przesyłane codziennie przed godziną 12:00 czasu UTC; połowy o wyniku zerowym i zerowy odrzut w odniesieniu do wszystkich gatunków są raportowane za pomocą kodu alfa-3 MZZ (gatunki morskie niesklasyfikowane), a ich ilość jest oznaczana jako „0”, jak ilustrują następujące przykłady (//CA/MZZ 0// oraz //RJ/MZZ 0//);
 - d) połowów na burcie (COB): w przypadku każdego statku prowadzącego połowy krewetki północnej w rejonie 3L, przed wejściem do rejonu 3L lub wyjściem z niego, przekazywane godzinę przed przekroczeniem granicy rejonu 3L;
 - e) przeładunku (TRA):
 - (i) w przypadku statku przekazującego – przekazywane co najmniej dwadzieścia cztery godziny przed dokonaniem przeładunku, oraz
 - (ii) w przypadku statku, na który dokonuje się przeładunku, nie później niż godzinę po dokonaniu przeładunku;
 - f) portu wyładunku (POR): w przypadku statku, na który dokonano przeładunku, co najmniej dwadzieścia cztery godziny przed każdym wyładunkiem;
 - g) połowów gatunków wymienionych w wykazie gatunków zawartym w załączniku I.C do CEM, w przypadku których całkowita masa w relacji pełnej na burcie jest mniejsza niż 100 kg; z wyjątkiem rekinów mogą być one raportowane za pomocą kodu alfa-3 MZZ (gatunki morskie niesklasyfikowane). Wszystkie rekiny są w miarę możliwości raportowane na poziomie gatunku zgodnie z przypisanym im kodem alfa-3. Kiedy raportowanie na poziomie gatunku nie jest możliwe, gatunki rekina raportuje się albo jako koleniokształtne (SHX), albo koleniowate (DGX), w stosownych przypadkach i zgodnie z kodem alfa-3 przedstawionym w załączniku I.C do CEM.
7. Raporty, o których mowa w ust. 6, można anulować, używając formatu określonego w załączniku II.F (8) do CEM. Jeżeli którykolwiek z wyżej wymienionych raportów poddawany jest korekcie, niezwłocznie po raporcie anulującym wysyła się nowy raport, zgodnie z terminami ustalonymi w niniejszym artykule.

Ośrodek monitorowania rybołówstwa danego państwa bandery niezwłocznie przekazuje Komisji swoje zatwierdzenie anulowania raportu.
8. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby ośrodek monitorowania rybołówstwa tego państwa niezwłocznie po otrzymaniu przesłał drogą elektroniczną raport, o którym mowa w ust. 6, sekretarzowi wykonawczemu NAFO w formacie przewidzianym w załączniku II.D do CEM, z kopią do Komisji i EFCA.

9. Każde państwo członkowskie:
- a) zgłasza swoje wstępne miesięczne połowy w podziale na gatunek i obszar stada, a także swoje wstępne miesięczne dni połowowe w odniesieniu do krewetki północnej w rejonie 3M, niezależnie od tego, czy posiada kwotę lub przydział nakładu w przypadku danych stad. Państwo członkowskie przekazuje te sprawozdania Komisji w ciągu 20 dni od końca miesiąca kalendarzowego, w którym dokonano połowu;
 - b) zapewnia, aby informacje zawarte w dzienniku połowowym były przedkładane Komisji w formacie pliku XML (extensible markup language) lub Microsoft Excel w ciągu 60 dni po zakończeniu każdego rejsu połowowego i aby zawierały one co najmniej informacje wymienione w załączniku II.N do CEM.

Artykuł 26

Satelitarny system monitorowania statków (VMS)

1. Każdy statek rybacki prowadzący połowy na obszarze podlegającym regulacji jest wyposażony w urządzenie do monitorowania satelitarnego, które umożliwia ciągłe automatyczne przesyłanie informacji o pozycji do jego ośrodka monitorowania rybołówstwa na lądzie, co najmniej raz na godzinę, wraz z następującymi danymi VMS:
 - a) identyfikacją statku;
 - b) długością i szerokością geograficzną ostatniej pozycji statku, z dopuszczalnym marginesem błędu nie większym niż 500 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %;
 - c) datą i godziną ustalenia pozycji (zgodnie z czasem UTC) oraz
 - d) kursem/kierunkiem statku i jego prędkością.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego ośrodek monitorowania rybołówstwa:
 - a) otrzymywał dane dotyczące pozycji, o których mowa w ust. 1, i zapisywał je, używając następujących 3-literowych kodów:
 - (i) „ENT” – pierwsza pozycja VMS przekazywana przez każdy statek przy wejściu na obszar podlegający regulacji;
 - (ii) „POS” – wszystkie następne pozycje VMS przekazywane przez każdy statek z obszaru podlegającego regulacji oraz
 - (iii) „EXI” – pierwsza pozycja VMS przekazywana przez każdy statek po wyjściu z obszaru podlegającego regulacji;
 - b) był wyposażony w sprzęt komputerowy i oprogramowanie umożliwiające automatyczne przetwarzanie i elektroniczne przesyłanie danych, a także aby stosował procedury tworzenia kopii zapasowych i odzyskiwania danych oraz zapisywał dane otrzymane od statków rybackich w formie umożliwiającej ich komputerowe odczytanie i przechowywał je przez co najmniej trzy lata oraz
 - c) przekazywał Komisji i EFCA swoją nazwę, adres, numer telefonu, numer teleksu, adres e-mail lub numer faksymile, a także niezwłocznie przysyłał informacje o wszelkich wprowadzonych do nich zmianach.

3. Każde państwo członkowskie ponosi wszelkie koszty związane z własnym satelitarnym systemem monitorowania statków.
4. Jeżeli inspektor zauważy na obszarze podlegającym regulacji statek rybacki, o którym nie otrzymał danych zgodnie z ust. 1, 2 lub 8, informuje o tym kapitana tego statku i Komisję.
5. Państwo członkowskie zapewnia, aby kapitan lub właściciel statku rybackiego uprawnionego do pływania pod jego banderą lub jego przedstawiciel zostali poinformowani o podejrzeniu, że urządzenie do monitorowania satelitarnego tego statku prawdopodobnie jest uszkodzone lub nie działa.
6. W przypadku awarii sprzętu monitorowania satelitarnego kapitan zapewnia jego naprawę lub wymianę w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia awarii, a jeżeli rejs połowowy trwa dłużej niż jeden miesiąc, zapewnia, by naprawy lub wymiany dokonano po następnym wejściu statku do portu.
7. Żaden statek rybacki nie może rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli jego urządzenie do monitorowania satelitarnego jest uszkodzone.
8. Każdy statek rybacki prowadzący połowy, którego urządzenie do monitorowania satelitarnego jest uszkodzone, co najmniej raz na 4 godziny przekazuje ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery swoją pozycję VMS za pomocą innego dostępnego środka komunikacji, w szczególności satelity, poczty elektronicznej, radia, faksymile lub teleksu.
9. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby:
 - a) jego ośrodek monitorowania rybołówstwa przesyłał dane VMS o pozycji sekretarzowi wykonawczemu NAFO, z kopią do Komisji i EFCA, tak szybko jak to możliwe, ale nie później niż w ciągu 24 godzin po ich otrzymaniu; państwo członkowskie może upoważnić statki rybackie uprawnione do pływania pod jego banderą do przekazywania danych VMS o pozycji za pomocą satelity, poczty elektronicznej, radia, faksymile lub teleksu bezpośrednio sekretarzowi wykonawczemu NAFO; oraz
 - b) dane VMS o pozycji przekazane sekretarzowi wykonawczemu NAFO były zgodne z formatem wymiany danych określonym w załączniku II.E do CEM i szczegółowo opisanym w załączniku II.D do CEM.
10. Każde państwo członkowskie może wykorzystać dane VMS NAFO do działań poszukiwawczo-ratowniczych lub do celów bezpieczeństwa morskiego.

ROZDZIAŁ VI

PROGRAM OBECNOŚCI OBSERWATORÓW

Artykuł 27

Program obecności obserwatorów

1. Na każdym statku rybackim znajdującym się na obszarze podlegającym regulacji zawsze przebywa, z zastrzeżeniem art. 28 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, co najmniej jeden niezależny i bezstronny obserwator.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje EFCA wykaz obserwatorów, których planuje oddelegować na statki uprawnione do pływania pod jego banderą i działające na obszarze podlegającym regulacji. EFCA publikuje wykaz obserwatorów na stronie internetowej MCS NAFO.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby obserwatorzy na tych statkach wykonywali jedynie następujące zadania:
 - a) monitorowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności weryfikowanie wpisów w dzienniku połowowym, z uwzględnieniem składu połowów według gatunków i ilości (masa w relacji pełnej oraz masa po przetworzeniu); weryfikowanie meldunków radiowych i komunikatów VMS;
 - b) prowadzenie szczegółowej dokumentacji dotyczącej codziennej działalności statku, zarówno podczas połowów jak i poza nimi;
 - c) dla każdego zaciągu – rejestrowanie rodzaju narzędzia połowowego, rozmiaru oczek sieci, dodatkowego uzbrojenia, danych dotyczących połowów i nakładu połowowego, współrzędnych geograficznych, głębokości i czasu zanurzenia narzędzia połowowego, składu połowów, odrzutów i zatrzymanych ryb niewymiarowych;
 - d) w przypadku połowów na zamkniętych obszarach gór podwodnych, o których mowa w art. 18 ust. 1, zgłaszanie w części „Uwagi” w sprawozdaniu obserwatora, o którym mowa w załączniku II.M do CEM, wszelkich ilości gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich, o których mowa w załączniku I.E. do CEM, dla każdego zaciągu;
 - e) monitorowanie funkcjonowania satelitarnego systemu lokacyjnego i zgłaszanie wszelkich przerw lub zakłóceń w jego pracy;
 - f) stosowanie uprzednio uzgodnionego kodu do zgłaszania statkowi inspekcyjnemu w ciągu 24 godzin wszelkich naruszeń niniejszego rozporządzenia;
 - g) wykonywanie wszelkich prac naukowych na wniosek Komisji oraz
 - h) najwcześniej jak to możliwe po opuszczeniu obszaru podlegającego regulacji, a najpóźniej w momencie przybycia statku do portu, przedłożenie sprawozdania zgodnie ze wzorem w załączniku II.M do CEM, w formacie elektronicznym, państwu członkowskiemu bandery oraz, w przypadku inspekcji w porcie, również lokalnym portowym organom inspekcyjnym. Państwo członkowskie bandery przekazuje Komisji sprawozdanie w formacie pliku Microsoft Excel w ciągu 25 dni od przybycia statku do portu. Komisja przesyła to sprawozdanie sekretarzowi wykonawczemu NAFO.
4. Każdy statek zapewnia obserwatorowi wyżywienie i zakwaterowanie o standardzie nie niższym niż przewidziany dla załogi.
5. Kapitan zapewnia obserwatorowi współpracę i pomoc, jakie mogą być konieczne do wykonywania obowiązków obserwatora. Współpraca taka zapewnia obserwatorowi w razie potrzeby dostęp do połowu zatrzymanego na burcie, w tym połowu, który statek może mieć zamiar odrzucić.
6. Jeżeli na statku rybackim nie przebywa obserwator zgodnie z ust. 1, inna umawiająca się strona NAFO może, za zgodą państwa członkowskiego bandery, oddelegować na statek obserwatora, który może pozostać na statku do czasu oddelegowania na statek obserwatora przez państwo członkowskie bandery.

7. Każde państwo członkowskie pokrywa, z zastrzeżeniem wszelkich porozumień z innymi umawiającymi się stronami NAFO lub z innymi państwami członkowskimi, koszty wynagrodzenia każdego oddelegowanego przez nie obserwatora.

Artykuł 28

Raportowanie elektroniczne

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 27 ust. 1 państwo członkowskie może wycofać obserwatorów ze statków zgodnie z następującymi warunkami:
 - a) statki państw członkowskich są wyposażone w działające systemy VMS i posiadają niezbędny sprzęt techniczny do wysyłania elektronicznych „sprawozdań obserwatora” i „raportów połowowych”;
 - b) testy tego sprzętu technicznego zostały przeprowadzone we współpracy z NAFO i umawiającymi się stronami w drodze wymiany danych i przy obecności inspektorów na obszarze podlegającym regulacji i zakończyły się pozytywnie.
2. Testy te uznaje się za zakończone pozytywnie, jeżeli wymiana danych wykazuje 100 % niezawodność w przypadku wszystkich odbiorców.
3. Państwo członkowskie, którego statek spełnia warunki określone w ust. 1 i 2, wycofuje obserwatora na okres wynoszący najwyżej 75 % czasu spędzanego rocznie przez taki statek na obszarze podlegającym regulacji.
4. Każde państwo członkowskie, które zamierza zastosować ust. 1–3 niniejszego artykułu:
 - a) nie później niż 20 dni przed otwarciem okresu połowowego przesyła Komisji powiadomienie o tym zamiarze, a także przed udzieleniem danemu statkowi upoważnienia do prowadzenia połowów przesyła Komisji nazwę tego statku oraz okres, przez jaki na statku nie będzie obserwatora. Komisja publikuje to powiadomienie na stronie internetowej MCS NAFO;
 - b) zapewnia, aby w każdym rodzaju rybołówstwa, który prowadzą statki rybackie uprawnione do pływania pod jego banderą zgodnie z niniejszym artykułem, istniała równowaga między statkami, na których przebywa obserwator, a statkami bez obserwatora.
5. Jeżeli inspektor wystosuje zawiadomienie o naruszeniu wykrytym na statku rybackim stosującym przepisy niniejszego artykułu i na którym w czasie dokonywania powiadomienia nie ma obserwatora, wówczas państwo członkowskie bandery uznaje takie naruszenie za poważne do celów art. 36 ust. 1, a w przypadku gdy nie jest wymagane niezwłoczne skierowanie tego statku rybackiego do portu zgodnie z art. 36 ust. 3 lit. c) ppkt (i), niezwłocznie deleguje na ten statek rybacki obserwatora.
6. Każdego roku do dnia 1 lutego każde państwo członkowskie stosujące niniejszy artykuł przedkłada Komisji sprawozdanie za poprzedni rok kalendarzowy, z uwzględnieniem informacji dotyczących:
 - a) ogólnej zgodności z przepisami, w szczególności porównania między statkami, na których przebywa obserwator, a statkami bez obserwatora;
 - b) kosztów lub oszczędności dla sektora i organów państw członkowskich (w tym tych dokonujących inspekcji);

- c) współgrania z tradycyjnymi środkami kontroli oraz
 - d) technicznego działania i niezawodności programu.
7. Komisja przesyła sprawozdanie sekretarzowi wykonawczemu NAFO.
8. Każde państwo członkowskie pokrywa własne koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu.
9. Obserwator obecny na statku, który stosuje niniejszy artykuł:
- a) oprócz obowiązków opisanych w art. 27 ust. 3, codziennie przekazuje sprawozdanie obserwatora (OBR), zgodnie z załącznikiem II.G do CEM, do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery, który nie później niż do godziny 12:00 czasu UTC w dniu następnym po otrzymaniu sprawozdania przekazuje je Komisji, która z kolei przekazuje je sekretarzowi wykonawczemu NAFO, oraz
 - b) jeżeli elektroniczne przesyłanie danych nie działa, przekazuje dzienne sprawozdania inną drogą i prowadzi pisemny rejestr tak przekazanych danych, do wglądu inspektorów.
10. Kapitan statku, który stosuje niniejszy artykuł:
- a) zgodnie z załącznikiem II.F (3) do CEM przekazuje ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery dzienne raporty połowowe (CAT) i zapewnia, aby zgłoszone w ten sposób połowy pokrywały się z wpisami do dziennika połowowego. Ośrodek monitorowania rybołówstwa nie później niż do godziny 12:00 czasu UTC w dniu następnym po otrzymaniu raportu przekazuje go Komisji, która z kolei przesyła go sekretarzowi wykonawczemu NAFO, oraz
 - b) jeżeli elektroniczne przesyłanie danych nie działa, przekazuje raporty dzienne inną drogą i prowadzi pisemny rejestr tak przekazanych danych, do wglądu inspektorów.
11. W dziennych sprawozdaniach OBR i raportach CAT określa się w podziale na rejony i gatunki wielkość połowu zatrzymywanego na burcie, połowy odrzucone i połowy ryb niewymiarowych.

ROZDZIAŁ VII

PROGRAM INSPEKCJI I NADZORU NA MORZU

Artykuł 29

Przepisy ogólne

1. EFCA koordynuje w imieniu Unii działania w zakresie nadzoru i inspekcji. W tym celu może ona w porozumieniu z odnośnymi państwami członkowskimi ustalać wspólne operacyjne programy nadzoru i inspekcji (program inspekcji i nadzoru na morzu, zwany dalej „programem”). Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy na obszarze podlegającym regulacji, stosują konieczne środki, by ułatwić realizację tych programów, szczególnie pod względem wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz okresów i stref, w których zasoby te mają zostać wykorzystane.

2. Inspekcje i nadzór prowadzone są przez inspektorów wyznaczonych przez państwa członkowskie i zgłaszane do EFCA za pośrednictwem programu.
3. Państwa członkowskie we współpracy z Komisją i EFCA mogą w drodze wzajemnego porozumienia oddelegować inspektorów wyznaczonych do programu przez EFCA na jednostkę inspekcyjną innej umawiającej się strony NAFO.
4. W przypadku gdy w dowolnym momencie na obszarze podlegającym regulacji znajduje się więcej niż 15 statków państw członkowskich jednocześnie, EFCA i państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) na obszarze podlegającym regulacji obecny był inspektor lub inny właściwy organ lub
 - b) na terytorium umawiającej się strony NAFO przylegającym do obszaru objętego konwencją obecny był właściwy organ;
 - c) państwa członkowskie niezwłocznie reagują na każde zawiadomienie o naruszeniu przepisów przez statek rybacki uprawniony do pływania pod ich banderą na obszarze podlegającym regulacji.
5. Państwa członkowskie, które uczestniczą w programie, dostarczają każdej jednostce inspekcyjnej w momencie jej wejścia na obszar podlegający regulacji wykaz zaobserwowanych statków i wchodzenia na pokład, który prowadziły przez ostatnich dziesięć dni, z uwzględnieniem dat, współrzędnych i innych istotnych informacji.
6. Każde państwo członkowskie uczestniczące w programie, we współpracy z Komisją lub EFCA zapewnia, aby każda jednostka inspekcyjna uprawniona do pływania pod jego banderą, prowadząca działania na obszarze podlegającym regulacji, utrzymywała bezpieczny kontakt, w stosownych przypadkach codzienny, z każdą inną jednostką inspekcyjną działającą na obszarze podlegającym regulacji, w celu wymiany informacji niezbędnej do koordynowania ich działań.
7. Inspektorzy wizytujący statek badawczy odnotowują status statku i ograniczają procedury inspekcyjne do zakresu niezbędnego do stwierdzenia, czy statek ten prowadzi działania zgodnie ze swoim planem badań. Jeżeli inspektorzy mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że statek prowadzi działania niezgodnie ze swoim planem badań, należy niezwłocznie poinformować o tym fakcie Komisję i EFCA.
8. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich inspektorzy w równy sposób traktowali statki prowadzące działania na obszarze podlegającym regulacji i unikali dysproporcji w liczbie inspekcji przeprowadzanych na statkach uprawnionych do pływania pod banderą dowolnej umawiającej się strony NAFO. Liczba inspekcji dokonywanych w każdym kwartale przez inspektorów na statkach uprawnionych do pływania pod banderą innej umawiającej się strony NAFO stanowi, o ile to możliwe, odzwierciedlenie wielkości całkowitej działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, z uwzględnieniem między innymi poziomu połowów i dni połowowych. Podczas określania częstotliwości inspekcji inspektorzy mogą wziąć pod uwagę sposoby prowadzenia połowów i historię przestrzegania przepisów przez każdy statek rybacki.
9. Państwo członkowskie uczestniczące w programie zapewnia, aby – z wyjątkiem inspekcji dokonywanych na statku rybackim uprawnionym do pływania pod jego własną banderą i zgodnie z jego prawem krajowym – inspektorzy i ich stażyści wyznaczeni do tego programu:

- a) pozostawali pod jego operacyjną kontrolą;
 - b) wdrażali przepisy tego programu;
 - c) wchodząc na pokład statku, nie mieli przy sobie broni;
 - d) wstrzymywali się od egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych odnoszących się do wód Unii;
 - e) przestrzegali powszechnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk związanych z bezpieczeństwem statku, który jest poddawany inspekcji, oraz jego załogi;
 - f) nie ingerowali w działalność połowową ani w przechowywanie produktu, a także w miarę możliwości unikali działań, które mogłyby mieć szkodliwy wpływ na jakość połowu na burcie, oraz
 - g) otwierali pojemniki w sposób umożliwiający ich niezwłoczne ponowne zamknięcie, zapakowanie i składowanie.
10. Wszystkie sprawozdania z nadzoru, inspekcji i śledztwa, o których mowa w niniejszym rozdziale VII, a także powiązane z nimi zdjęcia lub dowody traktowane są jako poufne, zgodnie z załącznikiem II.B do CEM.

Artykuł 30

Wymogi dotyczące powiadamiania

1. Każde państwo członkowskie najpóźniej w dniu 1 listopada każdego roku wysyła do EFCA (z kopią do Komisji) następujące informacje, które ta następnie przesyła do MCS NAFO:
 - a) dane kontaktowe właściwego organu, który działa jako punkt kontaktowy na potrzeby natychmiastowego powiadamiania o naruszeniach na obszarze podlegającym regulacji, a także wszelkie późniejsze zmiany tych danych, nie później niż 15 dni przed wprowadzeniem tych zmian;
 - b) nazwiska inspektorów i ich stażystów oraz nazwę, radiowy sygnał wywoławczy i dane kontaktowe każdej jednostki inspekcyjnej, którą dane państwo wyznaczyło do programu. Państwo członkowskie powiadamia o zmianach w tych szczegółowych danych, w miarę możliwości, z co najmniej 60-dniowym wyprzedzeniem.
2. Uczestnicząc w programie, państwo członkowskie zapewnia, aby EFCA była informowana z wyprzedzeniem o dacie, rozpoczęciu i zakończeniu każdego patrolu dokonywanego przez jednostkę inspekcyjną wyznaczoną przez to państwo.

Artykuł 31

Procedury nadzoru

1. W przypadku gdy inspektor zaobserwuje na obszarze podlegającym regulacji statek rybacki uprawniony do pływania pod banderą umawiającej się strony NAFO, w odniesieniu do którego istnieją uzasadnione podejrzenia wyraźnego naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, a nie ma możliwości przeprowadzenia natychmiastowej inspekcji, inspektor:
 - a) wypełnia formularz sprawozdania z nadzoru zawarty w załączniku IV.A do CEM. Jeżeli inspektor dokonał oceny objętościowej lub oceny składu połowu z jednego

- zaciągu, sprawozdanie z nadzoru obejmuje wszystkie istotne informacje dotyczące składu zaciągu i odnotowuje się w nim metodę dokonania oceny objętościowej;
- b) prowadzi dokumentację fotograficzną statku i odnotowuje pozycję, datę i godzinę jej sporządzenia oraz
 - c) niezwłocznie przesyła drogą elektroniczną sprawozdanie z nadzoru i dokumentację fotograficzną swojemu właściwemu organowi.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego niezwłocznie po otrzymaniu takiego sprawozdania z nadzoru:
- a) przesyła sprawozdanie z nadzoru do EFCA, która je publikuje na stronie internetowej MCS NAFO w celu przekazania państwu bandery danego statku będącemu umawiającą się stroną;
 - b) przesyła kopię dokumentacji fotograficznej do EFCA, która następnie przekazuje ją państwu bandery danego statku będącemu umawiającą się stroną lub państwu członkowskiemu bandery, jeżeli nie jest to państwo członkowskie dokonujące inspekcji;
 - c) zapewnia bezpieczeństwo i trwałość dowodów na potrzeby kolejnych inspekcji.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego po otrzymaniu sprawozdania z nadzoru dotyczącego statku uprawnionego do pływania pod banderą tego państwa prowadzi wszelkie niezbędne dochodzenia w celu ustalenia odpowiednich działań następczych.
4. Każde państwo członkowskie przesyła sprawozdanie z dochodzenia do EFCA, która je publikuje na stronie internetowej MCS NAFO i przesyła Komisji.

Artykuł 32

Procedury dotyczące wchodzenia na statek i inspekcji dla umawiających się stron

Każde państwo członkowskie zapewnia, aby w przypadku inspekcji prowadzonej zgodnie z programem inspektorzy:

- a) przed wejściem na statek zgłaszali statkowi rybackiemu przez radio za pomocą międzynarodowego kodu sygnałowego nazwę jednostki inspekcyjnej;
- b) umieszczali na statku inspekcyjnym i na statku poddawanych inspekcji poręczki przedstawiony w załączniku IV.E do CEM;
- c) zapewniali, by statek inspekcyjny znajdował się w bezpiecznej odległości od statków rybackich podczas wejścia na statek;
- d) nie wymagali od statku rybackiego zatrzymania się ani manewrowania podczas holowania, wydawania lub wybierania narzędzi połowowych;
- e) ograniczyli każdy zespół inspekcyjny do maksymalnie czterech inspektorów, wliczając w to każdego inspektora stażystę, który może towarzyszyć zespołowi inspekcyjnemu jedynie w celach szkoleniowych. Jeżeli inspektor stażysta towarzyszy inspektorom, po wejściu na statek wskazują oni kapitanowi stażystę. Inspektor stażysta jedynie obserwuje działania inspekcyjne prowadzone przez upoważnionych inspektorów i w żaden sposób nie ingeruje w działania statku rybackiego;
- f) po wejściu na statek przedstawiali kapitanowi swoje dokumenty identyfikacyjne NAFO wydane przez sekretarza wykonawczego NAFO zgodnie z art. 32 ust. 3 lit. b) CEM;

- g) ograniczyli czas trwania inspekcji do czterech godzin lub do czasu potrzebnego do wciągnięcia sieci i przeprowadzenia inspekcji zarówno sieci, jak i połowu, w zależności od tego, który z tych okresów jest dłuższy, z wyjątkiem:
 - (i) przypadku stwierdzenia naruszenia lub
 - (ii) przypadku, w którym zgodnie z szacunkami inspektora wielkość połowu na burcie nie pokrywa się z wielkością połowu odnotowaną w dzienniku połowowym; w takiej sytuacji inspektor wydłuża inspekcję o dodatkową godzinę w celu weryfikacji obliczeń i procedur, a także ponownego przeprowadzenia inspekcji odpowiednich dokumentów wykorzystanych do obliczenia połowu dokonanego na obszarze podlegającym regulacji i połowu na burcie statku;
- h) gromadzili wszystkie istotne informacje otrzymane od obserwatora, które wykorzystują do oceny przestrzegania przepisów rozporządzenia.

Artykuł 33

Obowiązki kapitana podczas inspekcji

Każdy kapitan statku rybackiego wprowadza środki niezbędne w celu ułatwienia inspekcji:

- a) zapewnia, aby przez co najmniej 30 minut od przyjęcia od statku inspekcyjnego zgłoszenia o rozpoczęciu inspekcji żadna sieć nie została wciągnięta na statek;
- b) ułatwia inspektorom wejście na statek, na wniosek jednostki inspekcyjnej i w zakresie zgodnym z zasadami dobrej praktyki morskiej;
- c) zapewnia drabinkę wejściową zgodnie z załącznikiem IV.G do CEM;
- d) zapewnia, aby mechanicznie sterowany podnośnik umożliwiał korzystanie z niego w bezpieczny sposób, z uwzględnieniem bezpiecznego dostępu z podnośnika na pokład;
- e) zapewnia inspektorom dostęp do wszystkich odpowiednich obszarów, pokładów i pomieszczeń, przetworzonych i nieprzetworzonych połowów, sieci i innych narzędzi, sprzętu oraz wszelkich odnośnych dokumentów, które inspektorzy uznają za niezbędne do weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia;
- f) odnotowuje współrzędne dotyczące początkowej i końcowej pozycji każdego próbnego holowania dokonanego zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) i przekazuje te współrzędne inspektorom na ich wniosek;
- g) na wniosek inspektora przedstawia dokumenty rejestracyjne, szkice lub opisy pomieszczeń do przechowywania ryb, dzienniki produkcyjne oraz plany rozmieszczenia i mocowania, a także na wniosek inspektora świadczy taką pomoc, o jaką inspektor może w racjonalnych granicach wystąpić w celu stwierdzenia, czy rozmieszczenie i mocowanie połowów jest zgodne z planami;
- h) nie utrudnia kontaktów między inspektorem a obserwatorem;
- i) podejmuje wszelkie działania niezbędne do zachowania nienaruszalności wszystkich plomb nałożonych przez inspektorów oraz wszystkich dowodów pozostających na statku do czasu, aż państwo bandery wyda inne polecenie;
- j) w przypadku nałożenia plomb lub zabezpieczenia dowodów, aby zabezpieczyć trwałość tych dowodów, podpisuje odpowiednią rubrykę w sprawozdaniu z inspekcji, potwierdzając fakt nałożenia plomb;

- k) na wniosek inspektora, zgodnie z art. 36 ust. 2 lit. b), zaprzestaje działań połowowych;
- l) na wniosek inspektorów umożliwia im korzystanie ze sprzętu komunikacyjnego i pomocy operatora w celu wysyłania i odbierania wiadomości;
- m) na wniosek inspektorów usuwa wszelkie elementy narzędzi połowowych, które wydają się niezgodne z niniejszym rozporządzeniem;
- n) jeżeli inspektorzy dokonali wpisów do dzienników pokładowych, dostarcza inspektorowi kopię każdej strony, na której dokonał on wpisu, a także na wniosek inspektorów podpisuje każdą stronę na potwierdzenie, że jest to autentyczna kopia; oraz
- o) jeżeli zwrócono się do niego o wstrzymanie połowów, nie wznawia połowów do czasu:
 - (i) zakończenia inspekcji i zabezpieczenia wszelkich dowodów przez inspektorów oraz
 - (ii) podpisania przez kapitana odpowiedniej rubryki w sprawozdaniu z inspekcji, o której mowa w lit. j).

Artykuł 34

Sprawozdanie z inspekcji i działania następcze

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby w odniesieniu do każdej inspekcji jego inspektorzy wypełniali sprawozdanie z inspekcji w formacie przewidzianym w załączniku IV.B do CEM.
2. Do celów sprawozdania z inspekcji:
 - a) rejs połowowy uznaje się za bieżący, jeżeli podczas rejsu statek poddawany inspekcji posiada na pokładzie połów złowiony na obszarze podlegającym regulacji;
 - b) dokonując porównania wpisów w dzienniku produkcyjnym z wpisami w dzienniku połowowym, inspektor przelicza masę produkcyjną na masę w relacji pełnej, w oparciu o współczynniki przeliczeniowe, które zastosował kapitan;
 - c) inspektorzy:
 - (i) podsumowują połowy statku na obszarze podlegającym regulacji na podstawie wpisów w dzienniku, w podziale na gatunki i rejony, w odniesieniu do bieżącego rejsu połowowego;
 - (ii) odnotowują podsumowania w rubryce 12 sprawozdania z inspekcji, a w rubryce 14.1 tego sprawozdania także różnice między odnotowanymi połowami a swoimi szacunkami połowów na burcie;
 - (iii) po zakończeniu inspekcji podpisują sprawozdanie z inspekcji i przedkładają je kapitanowi do podpisu i opatrzenia uwagami, a także każdemu świadkowi, który chciałby złożyć oświadczenie;
 - (iiii) niezwłocznie powiadamiają swój właściwy organ i przekazują mu informacje i dokumentację fotograficzną w ciągu 24 godzin lub przy najbliższej sposobności oraz

- v) przekazują kapitanowi kopię sprawozdania i należycie odnotowują w odpowiedniej rubryce sprawozdania z inspekcji ewentualną odmowę potwierdzenia jej przyjęcia przez kapitana.
3. Państwo członkowskie dokonujące inspekcji:
 - a) przesyła do EFCA sprawozdanie z inspekcji na morzu, jeżeli to możliwe w ciągu 20 dni od przeprowadzenia inspekcji, w celu jego publikacji na stronie internetowej MCS NAFO;
 - b) po wydaniu przez inspektorów powiadomienia o naruszeniu przepisów postępuje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 35 ust. 2.
 4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzone przez inspektorów NAFO miały taki sam status dowodowy podczas ustalania faktów, jak sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzone przez własnych inspektorów tego państwa.
 5. Państwa członkowskie współpracują w celu ułatwienia postępowań sądowych lub innych postępowań wszczętych w ramach działań następczych po przedłożeniu sprawozdania przez inspektora NAFO zgodnie z programem.

Artykuł 35

Procedury w przypadku naruszeń

1. Każde państwo członkowskie dokonujące inspekcji zapewnia, aby po wykryciu naruszenia niniejszego rozporządzenia inspektorzy tego państwa członkowskiego:
 - a) odnotowali to naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;
 - b) dokonali adnotacji w dzienniku połowowym lub innym odpowiednim dokumencie statku poddanego inspekcji, odnotowując datę, współrzędne geograficzne i charakter naruszenia, i podpisali się przy takiej adnotacji, a także sporządzili kopię każdego istotnego wpisu i przedłożyli kapitanowi do podpisania na każdej stronie w celu potwierdzenia zgodności tej kopii z oryginałem;
 - c) sporządzili dokumentację fotograficzną każdego narzędzia, połowu lub innego dowodu, który inspektor uzna za niezbędny w odniesieniu do tego naruszenia;
 - d) w stosownych przypadkach dokładnie przytwierdzili plombę inspekcyjną NAFO przedstawioną w załączniku IV.F do CEM i należycie odnotowali w sprawozdaniu z inspekcji podjęte działania i numer seryjny każdej plomby;
 - e) zażądali od kapitana, aby:
 - (i) w celu zabezpieczenia trwałości dowodów podpisał odpowiednią rubrykę w sprawozdaniu z inspekcji, potwierdzając nałożenie plomb, oraz
 - (ii) sporządził pisemne oświadczenie w odpowiedniej rubryce sprawozdania z inspekcji;
 - f) usunął wszelkie elementy narzędzi połowowych, które wydają się niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, oraz
 - g) w stosownych przypadkach powiadomił obserwatora o naruszeniu.
2. Państwo członkowskie dokonujące inspekcji:

- a) w ciągu 24 godzin od wykrycia naruszenia przesyła Komisji i EFCA pisemne powiadomienie o naruszeniu zgłoszonym przez inspektorów, a te następnie przesyłają je właściwemu organowi państwa bandery będącego umawiającą się stroną lub państwa członkowskiego, jeżeli nie jest to państwo członkowskie dokonujące inspekcji, a także sekretarzowi wykonawczemu NAFO. W pisemnym powiadomieniu podaje się informacje wpisane w pkt 15 sprawozdania z inspekcji zawartego w załączniku IV.B do CEM; wskazuje się odpowiednie środki i szczegółowo opisuje się podstawę wydania powiadomienia o naruszeniu oraz dowody na poparcie tego powiadomienia; w miarę możliwości do powiadomienia dołącza się również dokumentację fotograficzną każdego narzędzia, połowu lub innego dowodu związanego z naruszeniem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) w ciągu 5 dni od powrotu statku inspekcyjnego do portu przekazuje Komisji i EFCA sprawozdanie z inspekcji;
 - c) EFCA następnie publikuje to sprawozdanie na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.
3. Działania następcze w przypadku naruszeń są prowadzone przez państwo członkowskie bandery zgodnie z przepisami art. 37.

Artykuł 36

Dodatkowe procedury w przypadku poważnych naruszeń

1. Każde z następujących naruszeń przepisów stanowi poważne naruszenie:
 - a) połów w ramach kwoty „Inne” bez wcześniejszego powiadomienia Komisji z naruszeniem art. 5;
 - b) połów w ramach kwoty „Inne” po upływie ponad pięciu dni roboczych po zamknięciu połowów z naruszeniem art. 5;
 - c) połowy ukierunkowane na zasoby, które są przedmiotem moratorium lub których poławianie jest zakazane, z naruszeniem art. 6;
 - d) połowy ukierunkowane na zasoby lub gatunki po zamknięciu odnośnych połowów przez państwo członkowskie bandery i poinformowaniu o tym fakcie Komisji, z naruszeniem art. 6;
 - e) połów na obszarze zamkniętym z naruszeniem art. 9 ust. 5 i art. 11;
 - f) połów przy użyciu narzędzi do połowów dennych na obszarze zamkniętym dla połowów dennych z naruszeniem rozdziału III;
 - g) stosowanie rozmiaru oczka sieci z naruszeniem art. 13;
 - h) połowy bez ważnego zezwolenia;
 - i) błędna rejestracja połowów z naruszeniem art. 25;
 - j) niekorzystanie z satelitarnego systemu monitorowania lub zakłócanie jego działania z naruszeniem art. 26;
 - k) nieprzekazywanie wiadomości dotyczących połowów z naruszeniem art. 10 ust. 3 lub art. 25;

- l) zastraszanie inspektorów lub obserwatorów, przeszkadzanie im, ingerowanie w ich pracę lub w inny sposób utrudnianie im wykonywania swoich obowiązków;
 - m) dopuszczenie się naruszenia podczas nieobecności obserwatora na pokładzie;
 - n) ukrywanie dowodów objętych dochodzeniem, manipulowanie nimi lub usuwanie ich, w tym zrywanie plomb lub manipulowanie nimi lub uzyskanie dostępu do oplombowanych obszarów;
 - o) przedstawienie inspektorowi sfałszowanej dokumentacji lub przekazanie mu fałszywych informacji w celu uniemożliwienia wykrycia poważnego naruszenia;
 - p) wyładunek, przeładunek lub korzystanie z innych usług portowych:
 - (i) w porcie, który nie został do tego wyznaczony zgodnie z przepisami art. 40 ust. 1, lub
 - (ii) bez upoważnienia ze strony państwa portu, o którym mowa w art. 40 ust. 6;
 - q) nieprzestrzeganie przepisów art. 42 ust. 1.
2. W przypadku stwierdzenia, że statek dopuścił się poważnego naruszenia, inspektor:
- a) podejmuje wszelkie niezbędne środki, by zapewnić bezpieczeństwo i trwałość dowodów, w tym w stosownych przypadkach oplombowuje ładownię statku lub narzędzia połowowe w celu poddania ich dalszej inspekcji;
 - b) żąda, aby kapitan zaprzestał wszelkich działań połowowych, które wydają się stanowić poważne naruszenie, oraz
 - c) niezwłocznie powiadamia swój właściwy organ i w ciągu 24 godzin przesyła mu odpowiednie informacje, a w stosownych przypadkach także dokumentację fotograficzną. Po otrzymaniu tych informacji właściwy organ powiadamia państwo bandery będące umawiającą się stroną lub państwo członkowskie, jeżeli nie jest to państwo członkowskie dokonujące inspekcji, zgodnie z art. 35.
3. W przypadku poważnego naruszenia dotyczącego statku uprawnionego do pływania pod jego banderą państwo członkowskie bandery:
- a) niezwłocznie potwierdza odbiór odpowiednich informacji i dokumentacji fotograficznej;
 - b) zapewnia, aby statek poddawany inspekcji nie wznowił połowów, dopóki nie otrzyma odpowiedniego powiadomienia;
 - c) dokonuje przeglądu sprawy, wykorzystując wszystkie dostępne informacje i materiały, a także w ciągu 72 godzin:
 - (i) nakłada na statek wymóg bezzwłocznego skierowania się do portu w celu przeprowadzenia pełnej inspekcji pod kontrolą państwa członkowskiego bandery, jeżeli doszło do co najmniej jednego z poniższych poważnych naruszeń:
 - połowy ukierunkowane na zasoby, które są przedmiotem moratorium;
 - połowy ukierunkowane na zasoby, których poławianie jest zakazane na podstawie art. 6;
 - błędna rejestracja połowu z naruszeniem art. 25; lub
 - ponowne dopuszczenie się tego samego poważnego naruszenia w ciągu 6 miesięcy.

4. W przypadku gdy poważne naruszenie polega na błędnej rejestracji połowów, pełna inspekcja obejmuje inspekcję fizyczną i obliczenie ilości całkowitego połowu na burcie, w podziale na gatunki i rejony.
5. Do celów niniejszego artykułu „błędna rejestracja połowów” oznacza różnicę między oszacowaną przez inspektora wielkością przetworzonego połowu znajdującego się na pokładzie, w podziale na gatunki lub w całości, a danymi liczbowymi odnotowanymi w dzienniku produkcyjnym, która to różnica wynosi 10 ton lub 20 %, przy czym kryterium rozstrzygającym jest wyższa z tych wartości.
6. Inspektorzy innej umawiającej się strony, z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego bandery i jeżeli państwo portu będące umawiającą się stroną NAFO jest inne, mogą uczestniczyć w pełnej inspekcji i obliczeniach ilości połowu.
7. W przypadku gdy ust. 3 lit. c) ppkt (i) nie ma zastosowania, państwo członkowskie bandery:
 - a) albo udziela zezwolenia statkowi na wznowienie połowów. W takim przypadku państwo członkowskie bandery najpóźniej 2 dni po powiadomieniu o naruszeniu przedstawia Komisji pisemne uzasadnienie, dlaczego statek nie został skierowany do portu, a ta przekazuje je sekretarzowi wykonawczemu NAFO; lub
 - b) nakłada na statek wymóg bezzwłocznego skierowania się do portu w celu przeprowadzenia pełnej inspekcji pod kontrolą państwa członkowskiego bandery.
8. Jeżeli państwo członkowskie bandery nakaże statkowi poddanemu inspekcji skierowanie się do portu, inspektorzy przebywający na statku mogą wejść na statek lub pozostać na statku podczas pływania do portu, pod warunkiem że państwo członkowskie bandery nie zwróci się do inspektora o opuszczenie statku.

Artykuł 37

Działania następcze w przypadku naruszeń

1. W przypadku naruszenia popełnionego przez statek uprawniony do pływania pod jego banderą państwo członkowskie bandery:
 - a) przeprowadza pełne dochodzenie, w tym w stosownych przypadkach i możliwie najszybciej dokonuje inspekcji fizycznej statku rybackiego;
 - b) współpracuje z umawiającą się stroną NAFO dokonującą inspekcji lub państwem członkowskim dokonującym inspekcji, jeżeli nie jest to państwo członkowskie bandery, w celu zachowania dowodów i łańcucha dowodowego w formie, która umożliwiłaby postępowanie zgodnie z prawem danego państwa;
 - c) niezwłocznie podejmuje działania prawne lub administracyjne, zgodnie ze swoim prawodawstwem krajowym, przeciwko osobom odpowiedzialnym za statek oraz
 - d) zapewnia, aby sankcje, które mają zastosowanie w odniesieniu do naruszeń są na tyle surowe, aby umożliwiły skutecznie zapewnianie przestrzegania przepisów, zniechęcały do naruszania przepisów w przyszłości oraz pozbawiały sprawców korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia.
2. Działania prawne lub administracyjne i sankcje, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), w zależności od powagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z odnośnymi przepisami prawa krajowego, mogą obejmować między innymi:
 - a) grzywny;

- b) zajęcie statku, nielegalnych narzędzi połowowych oraz połowu;
 - c) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działań połowowych oraz
 - d) zmniejszenie lub anulowanie dowolnego przydziału połowowego.
3. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia traktowanie wszystkich powiadomień o naruszeniach tak, jakby naruszenia te były zgłaszane przez jego własnych inspektorów.
4. Państwo członkowskie bandery i państwo członkowskie portu niezwłocznie przekazują Komisji:
- a) informacje o działaniach prawnych i administracyjnych oraz sankcjach, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d);
 - b) możliwie szybko, a najpóźniej w ciągu czterech miesięcy po wystąpieniu poważnego naruszenia, sprawozdanie dotyczące postępów dochodzenia, z uwzględnieniem szczegółowych informacji dotyczących wszelkich podjętych lub zainicjowanych działań w odniesieniu do naruszenia, oraz
 - c) po zakończeniu dochodzenia – sprawozdanie końcowe z jego wyników.

Artykuł 38

Sprawozdawczość państw członkowskich dotycząca inspekcji, nadzoru oraz naruszeń

1. Każde państwo członkowskie do dnia 1 lutego każdego roku przedkłada Komisji i EFCA sprawozdanie. Następnie Komisja, zgodnie z programem, zgłasza sekretarzowi wykonawczemu NAFO:
- a) liczbę inspekcji statków rybackich uprawnionych do pływania pod banderą każdego państwa członkowskiego i innej umawiającej się strony NAFO, przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym;
 - b) nazwy wszystkich statków rybackich, w odniesieniu do których inspektorzy złożyli powiadomienie o naruszeniu, z uwzględnieniem daty i miejsca inspekcji oraz charakteru naruszenia;
 - c) liczbę godzin spędzonych w powietrzu przez nadzorujący statek powietrzny danego państwa w ramach patrolu, liczbę statków zaobserwowanych przez ten statek powietrzny, liczbę przesłanych przez niego sprawozdań z nadzoru oraz –dla każdego takiego sprawozdania – datę, godzinę i miejsce zaobserwowania statku;
 - d) informacje o działaniach podjętych w poprzednim roku, z uwzględnieniem szczegółowego opisu wszelkich działań prawnych lub administracyjnych, lub nałożonych sankcji (np. wysokość grzywien, wartość zarekwirowanych ryb lub narzędzi, udzielone pisemne ostrzeżenia), w odniesieniu do:
 - (i) każdego stwierdzonego przez inspektora naruszenia dotyczącego statku uprawnionego do pływania pod jego banderą oraz
 - (ii) każdego otrzymanego sprawozdania z nadzoru.
2. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 lit. d), uwzględnia się aktualny status danej sprawy. Państwo członkowskie odnotowuje naruszenie w każdym kolejnym sprawozdaniu do czasu sporządzenia sprawozdania końcowego z wyników dotyczącego tego naruszenia.

3. Państwo członkowskie przedkłada dostatecznie szczegółowe wyjaśnienie dotyczące każdego naruszenia, w przypadku którego nie podjęło ono działań lub nie nałożyło kar.

ROZDZIAŁ VIII

KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ PAŃSTWO PORTU NA STATKACH PŁYWAJĄCYCH POD BANDERĄ INNEJ UMAWIAJĄCEJ SIĘ STRONY

Artykuł 39

Zakres

Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do wyładunku, przeładunku lub korzystania z portów państw członkowskich przez statki rybackie uprawnione do pływania pod banderą innej umawiającej się strony NAFO, prowadzące działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji. Przepisy te mają zastosowanie do ryb złowionych na obszarze podlegającym regulacji lub produktów z tych ryb, które nie zostały uprzednio wyładowane ani przeładowane w porcie.

Artykuł 40

Obowiązki państwa członkowskiego portu

1. Państwo członkowskie portu przedkłada Komisji i EFCA wykaz wyznaczonych portów, do których statki rybackie mogą wpłynąć w celu wyładunku, przeładunku lub korzystania z usług portowych, a także w najszerszym możliwym zakresie zapewnia, aby każdy wyznaczony port został odpowiednio przygotowany do przeprowadzania inspekcji na podstawie niniejszego rozdziału. Komisja publikuje wykaz wyznaczonych portów na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF. Wszelkie zmiany w wykazie tych portów są publikowane w celu zastąpienia poprzedniego wykazu nie później niż piętnaście dni przed wejściem tych zmian w życie.
2. Państwo członkowskie portu ustanawia minimalny termin wstępnego zgłoszenia. Termin wstępnego zgłoszenia wynosi 3 dni robocze przed przewidywanym czasem przybycia do portu. Państwo członkowskie portu może jednak, w porozumieniu z Komisją, przewidzieć inny termin wstępnego zgłoszenia, z uwzględnieniem między innymi rodzaju produktu będącego przedmiotem połowów lub odległości między łowiskami a swoimi portami. Państwo członkowskie portu przekazuje Komisji informacje o terminie wstępnego zgłoszenia, a ta publikuje je na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.
3. Państwo członkowskie portu wyznacza właściwy organ, który działa jako punkt kontaktowy na potrzeby przyjmowania zgłoszeń zgodnie z art. 42, przyjmowania potwierdzeń zgodnie z art. 41 ust. 2 i wydawania zezwoleń zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu. Państwo członkowskie portu przekazuje Komisji nazwę właściwego organu i jego dane kontaktowe, a ta publikuje je na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.

4. Wymogi zawarte w ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania w przypadku, gdy Unia Europejska nie udziela zezwolenia na wyładunek, przeładunek lub wykorzystanie portów przez statki uprawnione do pływania od flagą innej umawiającej się strony NAFO.
5. W przypadku gdy statek prowadzi operacje przeładunku, państwo członkowskie portu niezwłocznie przekazuje kopię formularza, o którym mowa w art. 42 ust. 1 i 2, państwu będącemu umawiającą się stroną NAFO, pod którego banderą pływa ten statek, oraz państwu będącemu umawiającą się stroną NAFO, pod którego banderą pływają statki przekazujące.
6. Statki rybackie nie mogą wejść do portu bez uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych organów państwa członkowskiego portu. Zezwolenie na wyładunek lub przeładunek udzielane jest jedynie po otrzymaniu potwierdzenia od państwa bandery będącego umawiającą się stroną NAFO, o którym mowa w art. 41 ust. 2.
7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 państwo członkowskie portu może udzielić zezwolenia na cały lub częściowy wyładunek w przypadku braku potwierdzenia, o którym mowa w tym ustępie, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) przedmiotowe ryby są przechowywane pod kontrolą właściwych organów;
 - b) ryby te zostają zwrócone w celu sprzedaży, przekazania, produkcji lub transportu wyłącznie po otrzymaniu potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6;
 - c) jeżeli w ciągu 14 dni od wyładunku nie otrzymano potwierdzenia, państwo członkowskie portu może skonfiskować i zbyć ryby zgodnie z przepisami krajowymi.
8. Państwo członkowskie portu niezwłocznie powiadamia kapitana statku rybackiego o swojej decyzji dotyczącej udzielenia lub odmowy udzielenia zezwolenia na wejście do portu, a jeżeli statek jest już w porcie, o decyzji dotyczącej wyładunku, przeładunku i innego korzystania z portu. Jeżeli zezwolono na wejście statku, państwo członkowskie portu zwraca kapitanowi kopię formularza zawartego w załączniku II.L do CEM „Formularz wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu”, z odpowiednio wypełnioną częścią C. Kopię niezwłocznie przesyła się również Komisji, która publikuje ją na stronie internetowej MCS NAFO. W przypadku odmowy państwo członkowskie portu powiadamia również państwo bandery będące umawiającą się stroną NAFO.
9. W przypadku anulowania wstępnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 42 ust. 2, państwo członkowskie portu przesyła Komisji kopię anulowanego formularza wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, a ta publikuje ją na stronie internetowej MCS NAFO i automatycznie przekazuje państwu bandery będącemu umawiającą się stroną NAFO.
10. Jeżeli plan odbudowy zasobów nie wymaga inaczej, państwo członkowskie portu przeprowadza inspekcję co najmniej 15 % wszystkich takich wyładunków lub przeładunków w trakcie każdego roku sprawozdawczego. Podczas dokonywania wyboru statków, które mają zostać poddane inspekcji, państwo członkowskie portu traktuje priorytetowo:
 - a) statki, które uprzednio nie uzyskały zezwolenia na wejście do portu lub korzystanie z niego, zgodnie z niniejszym rozdziałem lub jakimkolwiek innym przepisem niniejszego rozporządzenia, oraz

- b) wnioski innych umawiających się stron NAFO, państw lub regionalnej organizacji ds. rybołówstwa („RFMO”) o przeprowadzenie inspekcji na określonych statkach.
11. Inspekcje przeprowadzane są zgodnie z zasadami zawartymi w załączniku IV.H do CEM przez upoważnionych inspektorów państwa członkowskiego portu, którzy przed inspekcją przedstawiają kapitanowi statku dokumenty identyfikacyjne.
12. Komisja może, za zgodą państwa członkowskiego portu, zaprosić inspektorów innych umawiających się stron NAFO, aby wraz z jego inspektorami wzięli udział w inspekcji, w charakterze obserwatorów.
13. Inspekcja w porcie obejmuje monitorowanie całości wyładunku lub przeładunku zasobów ryb w danym porcie. Podczas każdej takiej inspekcji inspektor państwa członkowskiego portu dokonuje co najmniej następujących czynności:
- a) w ramach kontroli krzyżowej porównuje wyładowane lub przeładowane ilości każdego gatunku:
- (i) z ilościami w podziale na gatunki odnotowanymi w dzienniku połowowym;
 - (ii) z raportami połowowymi i raportami z działań połowowych oraz
 - (iii) wszelkimi informacjami na temat połowów podanymi w formularzu wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu zawartym w załączniku II.L do CEM;
- b) sprawdzają i odnotowują ilości w podziale na gatunki złowionych ryb, które pozostają na pokładzie po zakończeniu wyładunku lub przeładunku;
- c) sprawdza wszystkie informacje z inspekcji przeprowadzonych zgodnie z rozdziałem VII;
- d) sprawdza wszystkie sieci znajdujące się na statku oraz odnotowuje pomiary wielkości ich oczek;
- e) sprawdza, czy rozmiar ryb jest zgodny z wymogami dotyczącymi ich minimalnego rozmiaru.
14. Państwo członkowskie portu, w miarę możliwości, komunikuje się z kapitanem statku lub wyższymi rangą członkami załogi oraz z obserwatorem, a także, stosownie do potrzeb i możliwości, zapewnia inspektorowi tłumacza.
15. Państwo członkowskie portu w miarę możliwości unika nieuzasadnionego opóźnienia statku rybackiego i zapewnia minimalny stopień ingerencji i utrudnień na statku, a także unika nieuzasadnionego pogorszenia jakości ryb.
16. Każda inspekcja jest dokumentowana poprzez wypełnienie formularza PSC 3 (formularz kontroli przeprowadzanej przez państwo portu) zawartego w załączniku IV.C do CEM. Procedura wypełniania sprawozdania z inspekcji w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu obejmuje następujące czynności:
- a) inspektorzy wskazują i przekazują szczegółowe informacje dotyczące każdego naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, które wykryli podczas inspekcji w porcie. Te szczegółowe informacje obejmują wszystkie istotne informacje dostępne w odniesieniu do naruszeń wykrytych na morzu podczas bieżącego rejsu statku rybackiego, którego dotyczy inspekcja;
- b) inspektorzy mogą dodać dowolny komentarz, jaki uznają za istotny;

- c) kapitanowi statku umożliwia się dodanie w sprawozdaniu wszelkich uwag lub zastrzeżeń oraz, w stosownych przypadkach, skontaktowanie się z właściwymi organami państwa bandery, w szczególności gdy ma on poważne trudności ze zrozumieniem treści sprawozdania;
 - d) inspektorzy podpisują sprawozdanie i przedkładają je kapitanowi do podpisu. Podpis kapitana na sprawozdaniu służy jedynie jako potwierdzenie odbioru kopii sprawozdania;
 - e) kapitanowi statku przekazuje się kopię sprawozdania, zawierającą wyniki inspekcji oraz ewentualne środki, które mogą zostać podjęte.
17. Państwo członkowskie portu niezwłocznie przesyła Komisji i EFCA kopię każdego sprawozdania z inspekcji w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu. Komisja publikuje sprawozdanie z inspekcji w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF, w celu automatycznego przekazania go państwu bandery będącemu umawiającą się stroną NAFO oraz państwu bandery każdego statku, który dokonał przeładunku połowów na statek rybacki poddany inspekcji.

Artykuł 41

Obowiązki państwa członkowskiego bandery

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kapitan każdego statku rybackiego uprawnionego do pływania pod banderą danego państwa wywiązywał się z określonych w art. 42 obowiązków dotyczących kapitanów.
2. Państwo członkowskie statku rybackiego, który zamierza dokonać wyładunku lub przeładunku połowu lub który prowadził operacje przeładunku poza portem, potwierdza w drodze odesłania kopii formularza wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, zawartego w załączniku II.L do CEM, przekazanego zgodnie z art. 40 ust. 5, z odpowiednio wypełnioną częścią B, w którym to formularzu oświadcza, że:
 - a) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał wystarczającą kwotę w odniesieniu do zadeklarowanych gatunków;
 - b) zadeklarowane ilości ryb na statku zostały odpowiednio zgłoszone w podziale na gatunki i uwzględnione przy obliczeniu wszelkich ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego, które mogą mieć zastosowanie;
 - c) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał upoważnienie do połowów w zadeklarowanych obszarach oraz
 - d) obecność statku na obszarze, w którym zadeklarował dokonanie połowów, zweryfikowano na podstawie danych VMS.
3. Państwo członkowskie przesyła Komisji dane kontaktowe właściwego organu, który działa jako punkt kontaktowy na potrzeby przyjmowania zgłoszeń, zgodnie z art. 40 ust. 5, oraz na potrzeby przekazywania potwierdzenia, zgodnie z art. 40 ust. 6. Komisja publikuje te informacje na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.

Artykuł 42

Obowiązki kapitana statku rybackiego

1. Kapitan statku rybackiego zamierzającego wejść do portu lub jego przedstawiciel przekazuje zgłoszenie wejścia do portu właściwym organom państwa członkowskiego portu w terminie przewidzianym na dokonanie zgłoszenia, o którym mowa w art. 40 ust. 2. Zgłoszenie to przesyłane jest wraz z odpowiednio wypełnioną częścią A formularza wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, zawartego w załączniku II.L do CEM, zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) jeżeli statek rybacki przewozi, wyładowuje lub przeładowuje własny połów – stosuje się formularz wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu PSC 1, zgodnie z załącznikiem II.L.A do CEM oraz
 - b) jeżeli statek rybacki prowadził operacje przeładunku – stosuje się formularz wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu PSC 2, zgodnie z załącznikiem II.L.B do CEM. Dla każdego statku przekazującego stosuje się odrębny formularz;
 - c) oba formularze PSC 1 i PSC 2 wypełnia się w przypadkach, gdy statek przewozi, wyładowuje lub przeładowuje zarówno swój połów, jak i połów otrzymany w wyniku przeładunku.
2. Kapitan statku lub jego przedstawiciel mogą anulować wstępne zgłoszenie, informując właściwe organy portu, z którego zamierzali oni skorzystać. Do zgłoszenia dołącza się kopię oryginalnego formularza wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, zawartego w załączniku II.L do CEM, z naniesioną na środku adnotacją „CANCELLED”.
3. Kapitan statku rybackiego nie rozpoczyna operacji wyładunku lub przeładunku przed przewidywanym czasem przybycia zgłoszonym w formularzu PSC 1 lub PSC 2. Operacje wyładunku lub przeładunku można jednak rozpocząć przed przewidywanym czasem przybycia po uzyskaniu zgody właściwych organów państwa członkowskiego portu.
4. Kapitan statku rybackiego:
 - a) współpracuje i pomaga przy inspekcji statku rybackiego prowadzonej zgodnie z wymienionymi procedurami oraz nie utrudnia inspektorom państwa portu wykonywania ich obowiązków i nie ingeruje w nie, a także nie próbuje zastraszać inspektorów;
 - b) zapewnia dostęp do wszelkich obszarów, pokładów i pomieszczeń statku, do połowów, sieci i innych narzędzi oraz sprzętu, a także udziela wszelkich informacji, o które zwracają się inspektorzy państwa portu, w tym udostępnia kopie wszystkich odpowiednich dokumentów.

Artykuł 43

Naruszenia wykryte podczas inspekcji w porcie

W przypadku wykrycia naruszenia podczas inspekcji statku w porcie zastosowanie mają odpowiednie przepisy art. 35–38.

Artykuł 44

Poufność

Państwa członkowskie, właściwe organy, operatorzy, kapitanowie i załoga statków traktują wszystkie sprawozdania z inspekcji i postępowania wyjaśniającego, a także towarzyszącą im dokumentację fotograficzną lub inne dowody oraz formularze, o których mowa w niniejszym rozdziale, jako poufne, zgodnie z załącznikiem II.B do CEM.

ROZDZIAŁ IX

SYSTEM DOTYCZĄCY KRAJÓW NIEBĘDĄCYCH UMAWIAJĄCĄ SIĘ STRONĄ

Artykuł 45

Domniemane połowy NNN

1. Domniemywa się, że statek kraju niebędącego umawiającą się stroną podważa skuteczność rozporządzenia i uczestniczy w połowach NNN, jeżeli:
 - a) jak zaobserwowano lub w inny sposób stwierdzono, uczestniczy w połowach na obszarze podlegającym regulacji;
 - b) uczestniczy w przeładunku wraz z innym statkiem kraju niebędącego umawiającą się stroną, który, jak zaobserwowano lub stwierdzono, uczestniczy w połowach na obszarze podlegającym regulacji lub poza nim, lub
 - c) jest wymieniony w wykazie statków NNN Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku („NEAFC”)¹⁴.

Artykuł 46

Obserwacja i inspekcja statków kraju niebędącego umawiającą się stroną na obszarze podlegającym regulacji

1. Każde państwo członkowskie dokonujące inspekcji lub sprawujące nadzór na obszarze podlegającym regulacji upoważnione na podstawie wspólnego programu inspekcji i nadzoru, które zaobserwowało lub stwierdziło, że statek kraju niebędącego umawiającą się stroną uczestniczy w połowach na obszarze podlegającym regulacji:
 - a) niezwłocznie przekazuje te informacje Komisji według wzoru sprawozdania z nadzoru określonego w załączniku IV.A do CEM;

¹⁴ Konwencja o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku; podpisano ją w dniu 18 listopada 1980 r. w Londynie, weszła w życie w dniu 17 marca 1982 r., a Wspólnota Europejska przystąpiła do niej w dniu 13 lipca 1981 r. (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21).

- b) podejmuje działania w celu powiadomienia kapitana o domniemaniu, że statek uczestniczy w połowach NNN, oraz że informacje te zostaną przekazane wszystkim umawiającym się stronom, właściwym RFMO i państwu bandery odnośnego statku;
- c) w uzasadnionych przypadkach zwraca się do kapitana o pozwolenie na wejście na statek w celu dokonania inspekcji; oraz,
- d) jeżeli kapitan wyrazi zgodę na inspekcję:
 - (i) niezwłocznie przekazuje Komisji wyniki inspekcji za pomocą formularza sprawozdania z inspekcji określonego w załączniku IV.B do CEM; oraz
 - (ii) przekazuje kapitanowi kopię sprawozdania z inspekcji.

Artykuł 47

Wejście do portu i inspekcja statków kraju niebędącego umawiającą się stroną

1. Każdy kapitan statku kraju niebędącego umawiającą się stroną zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego portu o pozwolenie na wejście do portu zgodnie z przepisami art. 42.
2. Każde państwo członkowskie portu:
 - a) niezwłocznie przekazuje państwu bandery odnośnego statku i Komisji informacje, które otrzymało zgodnie z art. 42;
 - b) odmawia wejścia do portu każdemu statkowi kraju niebędącego umawiającą się stroną, jeżeli:
 - (i) kapitan nie spełnił wymogów określonych w art. 42 ust. 1; lub
 - (ii) państwo bandery nie potwierdziło działalności połowowej statku zgodnie z art. 41 ust. 2;
 - c) informuje kapitana lub przedstawiciela statku, państwo bandery odnośnego statku i Komisję o swojej decyzji o odmowie wejścia do portu, wyładunku, przeładunku lub innego korzystania z portu przez statek kraju niebędącego umawiającą się stroną;
 - d) cofa odmowę wejścia do portu tylko wtedy, gdy państwo portu ustaliło, że istnieją wystarczające dowody świadczące o tym, że powody, na podstawie których wydano tę odmowę, były niewystarczające lub błędne, lub że przestały występować;
 - e) informuje kapitana lub przedstawiciela statku, państwo bandery odnośnego statku i Komisję o swojej decyzji o cofnięciu odmowy wejścia do portu, wyładunku, przeładunku lub innego korzystania z portu przez statek kraju niebędącego umawiającą się stroną;
 - f) jeżeli wydało pozwolenie na wejście, zapewnia, aby odnośny statek został poddany inspekcji przez należycie upoważnionych urzędników znających rozporządzenie oraz aby inspekcja była przeprowadzona zgodnie z art. 40 ust. 11–17; oraz
 - g) niezwłocznie przekazuje Komisji kopię sprawozdania z inspekcji i informacje o wszelkich dalszych krokach, które podjęło.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby żaden statek kraju niebędącego umawiającą się stroną nie uczestniczył w operacjach wyładunku lub przeładunku ani w żaden inny sposób nie korzystał z portów tego państwa, chyba że odnośny statek został poddany inspekcji przez należycie upoważnionych urzędników znających rozporządzenie, a kapitan statku ustalił, że gatunki ryb na burcie objęte konwencją

NAFO złowiono poza obszarem podlegającym regulacji lub zgodnie z rozporządzeniem.

Artykuł 48

Tymczasowy wykaz statków NNN

1. W uzupełnieniu informacji przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 43 i 45 każde państwo członkowskie ma możliwość niezwłocznego przekazywania Komisji wszelkich informacji, które mogą być pomocne przy identyfikacji wszelkich statków kraju niebędącego umawiającą się stroną, co do których istnieje prawdopodobieństwo, że uczestniczą w połowach NNN na obszarze podlegającym regulacji.
2. Jeżeli umawiająca się strona sprzeciwia się temu, by statek wymieniony w wykazie statków NNN NEAFC został włączony do wykazu statków NNN NAFO lub z niego usunięty, taki statek jest umieszczany przez sekretarza wykonawczego NAFO w tymczasowym wykazie statków NNN.

Artykuł 49

Działania podejmowane przeciwko statkom wymienionym w wykazie statków NNN

- 1) Każde państwo członkowskie podejmuje w odniesieniu do każdego statku wymienionego w wykazie statków NNN wszystkie niezbędne środki w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, w tym:
 - a) zakazuje, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej, każdemu statkowi uprawnionemu do pływania pod jego banderą uczestnictwa w połowach z takim statkiem, w tym między innymi we wspólnych operacjach połowowych;
 - b) zakazuje dostaw zapasów, paliwa lub innych usług na rzecz takiego statku;
 - c) zakazuje takiemu statkowi wejścia do swoich portów, a jeżeli statek znajduje się w porcie, zakazuje korzystania z portu, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej, niebezpieczeństwa, do celów inspekcji lub w celu podjęcia odpowiednich działań prawnych;
 - d) zakazuje wymiany załogi, chyba że wymiany tej wymaga siła wyższa;
 - e) odmawia udzielenia takiemu statkowi upoważnienia do dokonywania połowów na wodach podlegających jurysdykcji państwowej;
 - f) zakazuje czarteru takiego statku;
 - g) odmawia przyznania takiemu statkowi prawa do pływania pod swoją banderą;
 - h) zakazuje wyładunku i wwozu ryb z takiego statku lub ryb powiązanych z takim statkiem;
 - i) zachęca importerów, przewoźników i inne zainteresowane sektory, by nie podejmowały z takimi statkami negocjacji w sprawie przeladunku ryb, oraz
 - j) zbiera i wymienia wszelkie stosowne informacje dotyczące takiego statku z pozostałymi umawiającymi się stronami, krajami niebędącymi umawiającymi się stronami i RFMO, aby zapobiec korzystaniu z fałszywych certyfikatów

przywozowych lub wywozowych dotyczących ryb lub produktów rybołówstwa z takich statków oraz aby wykrywać i uniemożliwiać takie korzystanie.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 50

Sprawozdanie roczne

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok kalendarzowy, które musi zawierać informacje na temat połowów, badań naukowych, statystyk, zarządzania i inspekcji oraz – w stosownych przypadkach – wszelkie informacje dodatkowe.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje dotyczące kroków podjętych w celu ograniczania przyłowów oraz zmniejszenia odrzutów, a także dotyczące wszelkich badań naukowych w tej dziedzinie.
3. Komisja konsoliduje otrzymane informacje i niezwłocznie przekazuje je sekretarzowi wykonawczemu NAFO.

Artykuł 51

Poufność

Oprócz obowiązków określonych w art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie zapewniają zachowanie poufności w zakresie raportów i komunikatów elektronicznych przekazywanych do NAFO i otrzymywanych od NAFO, zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. a), art. 22 ust. 5, art. 22 ust. 6, art. 25 ust. 7, art. 27 ust. 2 oraz art. 27 ust. 4.

Artykuł 52

Procedura wprowadzania zmian

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 53, dotyczących:
 - a) art. 4 ust. 3, 5 i 7, art. 6 ust. 1 lit. c) i g), art. 6 ust. 2, art. 9 ust. 5 lit. b), art. 10 ust. 1 lit. c) i e), art. 10 ust. 2 lit. a), art. 20 ust. 2 lit. a), art. 22 ust. 5 lit. a), art. 25 ust. 8 lit. a) i b), art. 27 ust. 2 lit. h), art. 28 ust. 5 lit. a), art. 28 ust. 7, art. 30 ust. 1 lit. a) i b), art. 34 ust. 3 lit. a), art. 36 ust. 1 lit. b), art. 36 ust. 3 lit. c) ppkt (ii), art. 38 ust. 1, art. 38 ust. 2 lit. b), art. 40 ust. 1, 2 i 7 oraz art. 50 ust. 1, w odniesieniu do terminów raportowania lub przedkładania innych informacji lub wniosków;
 - b) definicji zawartych w art. 3;
 - c) wykazu działań zakazanych dla statków badawczych określonego w art. 4 ust. 2;
 - d) pewnych ograniczeń połowowych i ograniczeń nakładu połowowego zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. c), d) i f);
 - e) obowiązków związanych z zamykaniem łowisk określonych w art. 6;
 - f) sytuacji opisanych w art. 7 ust. 2, gdy gatunki wymienione w uprawnieniach do połowów są klasyfikowane jako przyłów oraz określonych maksymalnych ilości

zatrzymania na burcie gatunków sklasyfikowanych jako przyłów zgodnie z art. 7 ust. 3;

- g) przypadków, gdy limity przyłowu w dowolnym zaciągu przekraczają limity określone w art. 8 ust. 1 lit. b), środków związanych z połowami rai określonych w art. 8 ust. 3;
- h) środków ustanowionych w art. 9 związanych z łowiskami krewetki północnej; odpowiedniej sprawozdawczości, zmian głębokości połowów i odesłań do stref ograniczonych połowów lub obszarów zamkniętych;
- i) procedur dotyczących statków zatrzymujących na pokładzie ponad 50 ton masy w relacji pełnej całkowitego połowu i wpływających na obszar podlegający regulacji NAFO w celu prowadzenia połowów halibuta niebieskiego, w odniesieniu do treści zawiadomień przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. a) i b) oraz warunków rozpoczęcia połowów przewidzianych w art. 10 ust. 2 lit. d);
- j) geograficznego i czasowego zamykania łowisk krewetki północnej określonego w art. 11;
- k) środków ochrony rekina, w tym sprawozdawczości, zakazu obcinania płetw rekinom na statkach oraz ich zatrzymywania na burcie, przeładunku i wyładunku zgodnie z art. 12 ust. 1;
- l) charakterystyki technicznej rozmiaru oczek sieci zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz wykorzystania kratownic sortujących w połowach krewetki północnej zgodnie z art. 14 ust. 3;
- m) przepisów dotyczących zmian mapy śladu powołowego, punktów granicznych wytyczających stronę wschodnią śladu powołowego określonych w art. 17, w tym dodawania nowych obszarów;
- n) przepisów dotyczących zmian wytyczania stref ograniczonych połowów i terminów zamknięcia łowisk dla połowów dennych, w tym dodawania nowych obszarów, w art. 18;
- o) przepisów dotyczących definicji napotkania gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich zawartej w art. 21 ust. 1, obowiązków obserwatora oddelegowanego zgodnie z art. 21 ust. 4 lit. b);
- p) treści dokumentu przekazywanego elektronicznie zgodnie z art. 22 ust. 5, wykazu ważnych dokumentów pokładowych na statku zgodnie z art. 22 ust. 8 oraz treści planu ładowni opisanej w art. 22 ust. 10;
- q) dokumentów pokładowych na statku dotyczących umów czarterowych zgodnie z art. 23 ust. 9;
- r) obowiązków związanych z wykorzystaniem dzienników połowowych, dzienników produkcyjnych i planów rozmieszczenia i mocowania zgodnie z art. 25 ust. 2, 3 i 5 oraz wymogu przesyłania raportów elektronicznych określonego w art. 25 ust. 6 i obowiązków dotyczących raportowania w zakresie wstępnych miesięcznych połowów, w tym formy i terminu przekazywania informacji zgodnie z art. 25 ust. 8;
- s) danych VMS podlegających ciągłemu automatycznemu przesyłaniu zgodnie z art. 26 ust. 1, obowiązków dotyczących ośrodka monitorowania rybołówstwa określonych w art. 26 ust. 2 i 9;

- t) przepisów dotyczących raportowania elektronicznego, wartości procentowych, treści sprawozdań państw członkowskich, obowiązków obserwatora i kapitana statku, zawartych w art. 28 ust. 3, 4, 6, 9 i 10;
 - u) treści powiadomień określonej w art. 30 ust. 1;
 - v) obowiązków kapitana podczas inspekcji określonych w art. 33;
 - w) obowiązków inspektorów i państw członkowskich dokonujących inspekcji określonych w art. 34 ust. 2 lit. c) i ust. 3;
 - x) obowiązków państw członkowskich dokonujących inspekcji określonych w art. 35 ust. 1 i 2;
 - y) wykazu naruszeń przepisów stanowiących poważne naruszenia zawartego w art. 36 ust. 1, obowiązków inspektorów określonych w art. 36 ust. 2 i obowiązków państwa członkowskiego określonych w art. 36 ust. 3;
 - z) obowiązków państwa członkowskiego portu określonych w art. 40;
 - aa) obowiązków kapitana statku rybackiego określonych w art. 42 ust. 1;
 - bb) obowiązków państw członkowskich portu w zakresie inspekcji statków krajów niebędących umawiającą się stroną, określonych w art. 47 ust. 2;
 - cc) wykazu środków, które państwa członkowskie mają podjąć wobec statków wymienionych w wykazie statków NNN, określonych w art. 49; oraz
 - dd) obowiązku składania sprawozdań rocznych przewidzianego w art. 50.
2. Zmiany wprowadzane zgodnie z ust. 1 są ściśle ograniczone do wprowadzenia zmian w CEM do prawa Unii.

Artykuł 53

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 52, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [dd/mm/rrrr]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 52, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 52 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 54

Wdrożenie niektórych części CEM i załączników do nich

1. Części CEM i załączniki do nich przywołane w poniższych przepisach niniejszego rozporządzenia są bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich i egzekwowane wobec osób fizycznych i prawnych, począwszy od dwudziestego dnia po opublikowaniu, o którym mowa w ust. 2:
 - a) art. 3 ust. 17, 21 i 29;
 - b) art. 4 ust. 3 lit. a);
 - c) art. 9 ust. 1, 4 i 5;
 - d) art. 10 ust. 1 lit. e);
 - e) art. 13 ust. 1 i ust. 2 lit. d);
 - f) art. 14 ust. 2 i 3;
 - g) art. 16 ust. 1 i 2;
 - h) art. 17;
 - i) art. 18 ust. 1–4;
 - j) art. 19 ust. 1 i ust. 2 lit. a) i d);
 - k) art. 20 ust. 2 lit. b);
 - l) art. 21 ust. 2 i ust. 4 lit. a);
 - m) art. 22 ust. 1 lit. a) i b) oraz ust. 5) lit. a);
 - n) art. 22 ust. 5 lit. a) i b);
 - o) art. 24 ust. 1 lit. b) i e);
 - p) art. 25 ust. 2 i 6, ust. 6 lit. g), ust. 7 i 8 oraz ust. 9 lit. b);
 - q) art. 26 ust. 9 lit. b);
 - r) art. 27 ust. 3 lit. d) i h);
 - s) art. 28 ust. 9 lit. a) i ust. 10 lit. a);
 - t) art. 29 ust. 10;
 - u) art. 31 ust. 1 lit. a);
 - v) art. 32 lit. b);
 - w) art. 33 lit. c);

- x) art. 34 ust. 1;
- y) art. 35 ust. 1 lit. d) i ust. 2 lit. a);
- z) art. 40 ust. 8 i 11, ust. 13 lit. a) ppkt (iii) oraz ust. 16;
- aa) art. 41 ust. 2;
- bb) art. 42 ust. 1, ust. 1 lit. a) i b) oraz ust. 2;
- cc) art. 43;
- dd) art. 44 oraz
- ee) art. 46 ust. 1 lit. a) i d).

2. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* części CEM i załączniki do nich określone w ust. 1 w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* późniejsze zmiany już opublikowanych części CEM i załączników do nich, zgodnie z akapitem pierwszym, w ciągu jednego miesiąca od dnia, w którym zmiany te stają się wiążące dla Unii i państw członkowskich.

Artykuł 55

Uchylenie

Uchyła się rozporządzenie (WE) nr 2115/2005 oraz rozporządzenie (WE) nr 1386/2007.

Artykuł 56

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*